[illegible] 1922-23

സംപുടം. 13 ലക്കം 6

3L
[illegible]
N23.136
186725

ரெஜிஸ்தர்டு நெம். 916.

ஸ்ரீ:

வேதாந்த தீபிகை

சென்னை ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின்
வேதாந்த விசாரம் செய்யும்
ஓர் மாதாந்தரத் தமிழ் பத்திரிகை.

கடாதுர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், பி.ஏ., பி.எல்.,
பத்திராதிபர்.

ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ ராகவ அய்யங்கார், எம்.ஏ.,
ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் காரியதர்சி.

JUN 923

ஸபையின் 1922—1923௵ பங்குனி௴.

ஸம்புடம் 13.] துந்துபி௵ பங்குனி௴ [ஸஞ்சிகை 6.

1. பத்ராதிபரின் குறிப்புகள் 189
2. வித்வதுபந்யாஸங்கள்.
கே. டி. பார்த்தஸாரதி அய்யங்கார். ... A 196
3. ஹிந்து மதஸ்தாபக மசோதா.
தி. த. ரங்காசார்யர். ... 205
4. சில சிலாசாஸனங்கள்
ஆர். ஸ்ரீநிவாஸராகவய்யங்கார். ... 214
5. கடிதங்கள்.
வி. என. செல்லமய்யங்கார். ... 218
6. தமிழகம் மானோஜர்
7. ஸ்ரீவிசிஷ்டாத்வைத தத்வம். ஸ்ரீசைலசக்ரவர்த்தி ... 17

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை கார்யதர்சியால்
ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டது.

மதராஸ்: கலாரத்நாகரம் அச்சாபீஸ்.

வருஷச்சந்தா ரூ. 3—0—0] [ஸஞ்சிகை 1 அணா 4.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை சேலம்.

சேலத்திலிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் 1923ளு பிப்ரவரி 18உ ஞாயிற்றுக்கிழமை ஸௌந்தரராஜப்பெருமாள் ஸந்நிதியில் ஒன்று சேர்ந்து கூடி ஒரு ஸபையை ஏற்படுத்திக்கொண்டார்கள்; அங்கத்தினர்கள் பின்வருமாறு ஆலோசித்து நியமிக்கப்பட்டார்கள்.

போஷகர்கள்.

[திருச்சி,

ஸ்ரீ. உ.ப. A. V. கோபாலாசாரியர், M. A., B. L. ஹைகோர்ட்டு வக்கீல்.

„ V. V. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார், B. A., B. L. சென்னை.

„ கோகுலம் C. R. வீரராகவாசார்யர் வக்கீல், செவ்வாபேட்டை.

ஸ்ரீமான். நாராயணஸாமி முதலியார், செவ்வாபெட்டை.

„ R. V. ஸுப்ரமணியசெட்டியார், சேலம்.

ஸபாத்யக்ஷர்.

ஸ்ரீ. உ.ப. M. நரஸிம்மய்யங்கார் வக்கீல், செவ்வாப்பேட்டை.

ஸபாத்யக்ஷ பிரதிநிதிகள்.

„ P. தேசிகாசார்யர் வக்கீல், சேலம்.

„ C. S. தேசிகாசார்யர் டிஸ்திரிக்ட்கோர்ட்டு, சேலம்.

ஸ்ரீமான். D. P. சென்னகிருஷ்ணசெட்டியார் ஷாவகார், சேலம்.

கார்யதர்சி.

ஸ்ரீ. உ.ப. V. N. செல்லமய்யங்கார், சேலம்.

உதவி கார்யதர்சி.

„ M. V. குப்புசாமி அய்யங்கார் ஸ்ரீநிவாஸ அச்சாபீஸ், சேலம்.

ஸ்ரீமான். திட்டகுடி ராமநாதம் செட்டியார், செவ்வாப்பேட்டை.

ஜாயிண்டு.

„ த. வீராஸாமிசெட்டியார், செவ்வாப்பெட்டை.

தீர்மானங்கள்.

(1) சென்னை ஸ்ரீவைஷ்ணவஸித்தாந்த ஸபையின் 12-வது வார்ஷிகமஹாஸங்கம் கொண்டாட்டத்தின் வைபவத்தைப்பற்றி சென்ற மார்கழிமீ த்திய தீபிகையில் பிரசுரம் செய்யப்பட்டிருந்ததை கார்யதர்சியால் வாசிக்கப்பட்டு, சபையோர்கள் உத்ஸாஹத்துடன் கேட்டு ஆநந்தித்தார்கள்.

(2) சேலம் ஸபையை சென்னை ஸபைக்கு கிளை ஸபையாகச் சேர்த்துக்கொள்ள ஸபையோர்கள் எல்லோரும் ஏகோபித்து தீர்மானித்து சென்னை ஸபை கார்யதர்சிக்கு இத்தீர்மானத்தை அனுப்பவேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

(3) சேலம் ஸபைக்கு மேல் குறிக்கப்பட்டவர்களை அங்கத்தினராக நியமிக்கப்பட்டதாக தீர்மானிக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

வேதாந்த தீபிகை.

பத்ராதிபர்:—டாக்டர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், பி.ஏ., பி.எல்.

கார்யதர்சி:—ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ ராகவாசார்யர், எம். ஏ.

ஸம்புடம் 13.] துந்துபி௵ பங்குனி௴ [ஸஞ்சிகை 6.

9 ½ JUN 92?

"த்ரிபுவநகமநம் தமாலவர்ணம் ரவிகரகௌரவராம்பரம் தததாநே.
வபுரலககுலாவ்ருதாநநாப்ஜம் விஜயஸகே ரதிரஸ்து மேऽநவத்யா ॥"

[ஸ்ரீ பாகவதம் 1-9-33.]

பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்.

ஆஸ்திகர் என்பதற்கு 'வேதமே ப்ரமாணமென்று ஒப்புக்கொள்ளுகிற வர்கள்' என்று வைதிக ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் கொண்ட பொருள். இதை 'மறையுறைக்கும் பொருளெல்லாம் மெய்யென்றோர்வார்' என்று ஸ்ரீதேசிகன் அருளிச்செய்தார். எனினும் பொதுவாய் 'ஆஸ்திகன்' என்பதற்குச் 'சரீரத்தைவிட வேறான ஆத்மாவையும், ஸர்வ வல்லமையுள்ள ஈச்வரனையும், இந்தச் சரீரத்துக்குப் பிறகும் ஆத்மாவுக்கு வாழ்வுண்டு என்பதையும் நம்புகிறவன்' என்று அர்த்தம் சொல்லப்படும். இத்தகையவர்களுடைய மதங்களெல்லாம் ஆஸ்திக மதங்களாம். இப்படி ஒப்பாதவர்களுக்கும் அவர்களுடைய வாழ்வில் ப்ரதிபலிக்கும் யுக்தாயுக்த விசாரமென்பதும் அதடியாகச் சில கொள்கைகளும் அவற்றுக்கிணங்க நடவடிக்கைகளும் உளவே. இப்படித் திரண்ட கொள்கைகளுக்கு நாஸ்திக மதங்கள் அல்லது நிரீச்வர மதங்கள் என்று பெயர். ஆஸ்திக மதங்களைப் போலவே நாஸ்திக மதங்களும் பலவகைப்படும். சில நாஸ்திக மதங்கள் ஈச்வரனை மட்டுமன்றியே ஆத்மாவையும் இல்லையென்றுவிடுகின்றன. சில ஜீவனையும் ஈச்வரனையுமில்லையென்றுவிட்டு, ஜன்மாந்தரங்களை ஒப்புகின்றன; சில லோகாந்தரங்களுமுண்டென்கின்றன. இவற்றின் பொதுவான ஆகாரமென்னவென்றால்:— ஈச்வரனை

186725

மறுப்பதுடன், இந்த வாழ் நாட்களுக்குள் உள்ள ஸுகதுக்காதிகளும், நன்மை தீமைகளுமே ப்ரதானமாக ஆலோசிக்கத் தக்கவை; இவைகளுக் கனுகுணமாகத்தான் தர்மாதர்ம விவேகமும், அதன் நியமங்களும், (the sense and criteria of right and wrong) ஏற்படும்; இவை ஸர்வஜந ஸௌக்யாதிகளுக் குறுப்பாக இருக்கவேண்டும்; என்பதே. ஈச்வரனும் சரீரம் மறித்த பிறகு இருப்பும், இல்லையென்று உறுதியாய்ச் சொல்லக் கூடுமோவென்றால், இவ்விஷயத்தில் நிரீச்வரமதங்களுக்கு நிஷ்கர்ஷம் கிடையாது; உண்டென்பதற்கு ஆஸ்திகர்கள் சொல்லும் ப்ரமாணங்கள் பர்யாப்தங்கள் (த்ருப்திகரமானவை) அல்லவென்று மட்டும் ஸாதிப்பார்கள்.

*　　*　　*　　*　　*　　*

இம்மதங்களில் மிகவும் ஸ்தூலமானது லோகாயதிகமதமென்பது. இது உலகின் கண்ணுள்ள எல்லாத்தேசங்களிலும் உண்டு; நம் நாட்டிலும் தொன்றுதொட்டு வழங்கி வருவது. 'நின்றன்றைக்கு நெடுஞ்சுவர்; விழுந்தால் குட்டிச்சுவர்', என்று இம்மதத்தின் தத்வத்தை ஸங்க்ரஹிக்கலாம். இதன்படி ஏற்படும் புருஷார்த்தமும் 'யாவஜ்ஜீவேத் ஸுகம் ஜீவேத் ருணம் க்ருத்வா க்ருதம் பிபேத்' (உயிரோடிருக்கும் வரையில் ஸுகமாக ஜீவிக்கவேண்டும்; கடன்பட்டாவது நெய்யாகவே புஜிக்கவேண்டும்!) என்று சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது. இதற்கு உபாயம் அவனவன் ஸாமர்த்யத்தைப்பற்றியிருக்குமென்பதும் ஸ்பஷ்டமாகிறது. இம்மதத்தின் ஸாரத்தை 'தர்மாதர்ம பயங்களைவிட்டு ஸ்தாவர திர்யக்குக்கள் போலே அயத்ந ஸித்தமாயும் ஸ்வயத்ந ஸித்தமாயும் வருகிற த்ருஷ்ட போகங்களை புஜித்து நஷ்டனாய்ப் போகவே யுள்ளதென்பார்கள்' என்றும், 'தர்ம விருத்த அர்த்த காமங்களில் அநுதாபமற நிரந்தர ப்ரவ்ருத்தராய் ஜநாநுராக மாத்ர ப்ரதாநரானவர்களெல்லாம் இஸ்வஸித்தாந்தத்துக்கு ஸமயிகள்' என்றும் ஸ்ரீதேசிகன் அருளிச்செய்தார். போஜந நியமம், விவாஹ நியமம், ராஜதண்டனைக்கஞ்சப்படுவது நீங்கலாகவுள்ள தர்மாதர்ம நிபந்தனை, முதலியவையெல்லாம் யதேச்சையான வாழ்வுக்குத் தடையானவையன்றோ? அவற்றை யொழிப்பதே நலமென்றால் அது எவர்களுக்குத்தான் ருசிக்காது? இப்படி அர்த்த காமங்களில் வரம்பற்று ஆசை அதிகரித்து விட்டதினால் தான், இக்காலத்திய ஆஸ்திக்யமுங்கூட விபரீத ஆகாரங்களையடைகின்றது. சரீரம் விழுந்தால் என்ன படப்போகிறோமோ என்னும் பயம் மாத்திரம் இருக்கச்செய்தே உண்மையான ஈச்வரபக்தியும் சாஸ்த்ர விச்வாஸமும் அரிதாய் விட்டன. சாஸ்த்ரத்தையும் ஆசாரத்தையும் திரஸ்கரித்துக்கொண்டே ஜோஸ்யத்தில் பித்தேறியிருக்கும் பல மஹான்களைக்காணலாம்! இம்மனோபாவம் மேல்நாட்டுக் கல்வி பயின்றவர் திறத்தில் மட்டுமில்லாமல் 'ஸாதுநாம விஜ்ஞோவூதா:' (ஸாதுக்களின் வேஷத்தை தரித்தவர்கள்) என்னும் கணக்கிலுள்ள வைதிக நடர்கள் பக்க

த்திலும் பரவிவிட்டது. ஆயினும் ஸத்யஸங்கல்பனான ஸர்வேச்வரன், வைதிக ஸமயத்துக்கு வேண்டும்போதெல்லாம் ரக்ஷை பண்ணுகிறபடியால் இவ்வைபரீத்யங்கள் அருகில் நாடாத ஸத்வோத்தரர்கள் எக்காலத்திலும் இருப்பார்கள் என்னும் நம்பிக்கையில் ஆஸ்திகர்கள் ஆச்வாஸத்தைப் பெறக் குறையில்லை.

*　　*　　*　　*　　*　　*

பாச்சாத்ய வித்யா ஸம்ஸ்காரத்தினாலுண்டாகும் நாஸ்திக்யம் இருக்கும் ப்ரகாரத்தை யறிவிக்கச் சென்னை பச்சையப்பன் கலாசாலையில் பௌதிக தந்த்ர ஆசிரியர் (Professor of Physical Science) ஸ்ரீமான் லக்ஷ்மீநரஸு நாயுடு அவர்கள் இயற்றிய ஜாதிநியம பராமர்சம் (Study of Caste) என்னும் புத்தகத்திலிருந்து இதன் பின் வருமாறு ஸங்க்ரஹிக்கின்றோம். ஸ்ரீமான் நாயுடு அவர்கள் புத்தமதத்தைப் பின்பற்றினவர் எனப்படுவார். அவர் இங்கிலீஷ், ஜர்மனிய பாஷை, தெலுங்கு, ஸம்ஸ்க்ருதம், முதலியவற்றையெல்லாம் கற்றவர்; பல கலைகளிலும் அதிகமாய்ப் பரிச்ரமப்பட்டவர்; தன்னுடைய தீர்மானங்களில் நம்பிக்கை யுள்ளவர்; நம்பிக்கையின்படி அநுஷ்டிப்பவர்; பிறருடைய விருப்பத்தையாவது வெறுப்பையாவது முன்னிட்டு ஒன்றைச் சொல்லுகிறவரல்லர். வைதிக மதம், ப்ராம்மண்யம், ஜாதி நியமம் இவற்றில் தமக்கிருக்கும் வெறுப்பைச் சிறிதேனும் மறைத்தவரல்லர். நீண்ட காலமாய்த் தாம் படித்து ஸித்தாந்தம் பண்ணியிருக்கும் கொள்கைகளைத் திரட்டி இப்புத்தகத்தில் வெளியிட்டிருக்கிறார். அதிலடங்கிய பல அம்சங்களை ப்ராம்மணர் உள்படப் பல ஆஸ்திகர்களும் ஸாதாரணமாய் அநுவதிப்பதுண்டு. உலகப்போக்கிருக்கும் தன்மையை வைதிகர்களும் அறியவேண்டியது அத்யாவச்யகம். ஆனது பற்றி இந்த ஸங்க்ரஹத்தைத் தொடங்குகின்றோம்.

*　　*　　*　　*　　*　　*

'ஆஸ்திக்ய' மென்னும் மனோபாவம் உண்டாவதற்குக் காரணம் இங்ஙனே சொல்லப்படுகிறது:— 'தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காகச் செய்யும் ப்ரயத்னங்களில் அதீந்த்ரியங்களான சக்தி விசேஷங்களை யபேக்ஷிப்பதால் மதம் (Religion) என்னும் புத்தியுண்டாகிறது. இதை விவரித்து ப்ரவர்த்திப்பிக்கும்போது, ப்ரவர்த்திப்பிக்கிறவருடைய புத்தி, ஸ்வபாவம், செல்வாக்கு இவைகளை அநுஸரித்தே அவர் மதமுமிருக்கும். உதாஹரணமாய், கனவு என்பதைத் தெளிவிப்பதற்காக ஆதி மனிதர்கள், மனிதனுடைய சரீரத்துக்குள் ஸ்வயமாகவே ஸஞ்சரிக்கும் சக்தியையுடைய ஸூக்ஷ்மமான பூதமொன்றிருப்பதாக நினைத்தார்கள். அதற்கு 'ஆத்மா' என்று

பெயரிட்டார்கள். இந்த ஆத்மா, பிறப்பின் பொழுது சரீரத்திற் புகுகிறதென்றும், இறப்பின்போது சரீரத்தை விடுகிறதென்றும், இந்திரியங்களெல்லாவற்றையும் ப்ரேரணை செய்யும் சக்தியையுடையதென்றும் சொல்வார்கள். சலனம் காணப்படும் இடங்கள் தோறும் ஆத்மாக்களிருக்கின்றனவாம். சில விடங்களில் அவைகளைப் பிசாசுகளென்பார்கள். ப்ரபஞ்சம் முழுவதும் ஆத்மாக்கள் நிரம்பியது. மனிதனுக்கு அநுகூலமானவைகளைத் தேவர் என்ருர்கள்; தீங்கு செய்பவைகளை அஸுரரென்ருர்கள். வேத ஸம்ஹிதைகளிற் சொல்லப்பட்ட தேவதைகளெல்லாம் ப்ரபஞ்சத்திற் காணப்படும் (நெருப்பு, காற்று, மழை முதலிய) சக்தி விசேஷங்களின் உருவங்களேயன்றி வேறல்ல. அத்தேவதைகள் ஆகாய மார்க்கங்களிற் சென்றனவென்றும், சூர்யன் நக்ஷத்ரங்கள் இவைகளின் கதிகளை நியமித்தனவென்றும், புயல் மாரிகளின்மேல் ஸவாரி செய்தனவென்றும், ஜலங்களில் ஸஞ்சரித்தனவென்றும், அநுகூலமான அக்னிகளில் வஸித்தனவென்றும் சொல்லப்பட்டன. இப்படித் தேவதைகளை உண்டாக்கும்போது மனிதன் தனக்குள்ள ஸ்வபாவங்களையே அவைகளுக்கும் கற்பித்தான். வேறு என்ன செய்யமுடியும்? தானறிந்த நன்மை தீமைகளையுமே மேகம் முதலியவற்றிலிருப்பதாகக்கண்டான்! ஆனது பற்றியே வேதஸம்ஹிதைகளிற் சொல்லப்பட்ட தேவதைகள் மனிதனுடைய குணங்களையே யுடையவையாயிருக்கின்றன. வேகவைத்த மாம்ஸத்தையும், போதையைக்கொடுக்கும் ஸோமபானத்தையும் ஸமர்ப்பித்தன்றோ அத்தேவதைகளிடம் பூஜகர்கள் தாங்களபேக்ஷித்த பலங்களைப் பெற்றார்கள்!'— என்று.

ப்ருத்வீ முதலிய பூதங்களின் ஒருவிதச் சேர்க்கையினுல், கஞ்சா முதலியவைகளின் சேர்க்கைக்கும்மதசக்திஉண்டாவதைப்போல், மனிதனுக்கும் சைதன்யமென்னும் சக்தியுண்டாகிறதே ஒழியசரீரத்தைவிடவேறுன ஆத்மாகிடையாது என்பது முதலிய வாதங்கள் நம் பூர்வர்களுக்குப் புலப்படாதவையல்ல.

இவ்வாதங்களுக்குக் கண்டனங்களும் வேண்டியமட்டில் சொல்லப்பட்டன. ஒவ்வொரு தேசத்திய தத்வ விசார சரித்ரத்தையும் ஆராய்ந்தால் இத்தகைய தேஹாத்ம வாதமும் அதன் நிராகரணமும் மாறிமாறிச் சுழன்று வருவது தெரியவரும். ஆதலால் அவ்வம்சத்தைக் குறிப்பிட்டு இங்கு தொடரவேண்டுவதில்லை. தேஹாதிரிக்தமான ஆத்மவஸ்து உண்டென்பது தான் எங்கும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஸித்தாந்தம். 'முடிவில் எல்லாம் சூன்யம் என்பது தான் உண்மை, ஆத்மவஸ்து கிடையாது' என்ருரம்பித்த பௌத்தர்களிலும், சிலர் ஜ்ஞாநமென்பதுண்டு ஆனல் மற்றதெல்லாம் சூன்யமென்றும் சிலர் ஜ்ஞாநமும் மற்றவஸ்துக்களின் தோற்றமும் மட்டும் ஸத்யமென்றும மற்றும் சிலர் ஜ்ஞாநமும், (க்ஷணகாலமிருந்து அழியும் தன்மையனவாகிலும்) வெளி வஸ்துக்களும் உண்மையென்றும், யுக்தி வாதங்களைக்கொண்டே

நிர்வஹித்தார்கள். ஸர்வேச்வரனை ஒப்பாத ஜைனர்களும் ஆத்மாஸத்யமென்பதை இசைய வேண்டியதாயிற்று.

வேத ஸம்ஹிதைகளிற் சொல்லப்பட்ட தேவதைகளைப்பற்றியும் அவர்களின் ஆராதனங்களென்னப்பட்ட யஜ்ஞங்களைப் பற்றியும், சாஸ்த்ரபரிசயமில்லாத ஆதுநிகர்களுக்குக் கீழ்க்கூறிய ப்ரகாரங்களில் பல விப்ரதிபத்திகளுண்டு. அவற்றிற்குப் பரிஹாரம்கூற இது இடமல்ல. உண்மையான ஜிஜ்ஞாஸை (அறியும் ஆவல்) உள்ளவர்களுக்கு வேண்டிய அவகாசங்களுண்டு. அக்நி இந்த்ரன் முதலிய தேவதைகளும் ஜீவர்களே என்றும், அவர்களுக்கு அந்தர்யாமியாக நிற்கும் ஸர்வேச்வரனே 'ஹோதாரம் யஜ்ஞ தவஸாம்' என்றபடியே, யஜ்ஞம் முதலிய ஸர்வ கர்மங்களினுலும் ஆராதிக்கப்படுகிறுன் என்றும், வேதாந்த மதஸ்தர்கள் அறிகிருர்கள் என்பதை மட்டும் இங்கு ஜ்ஞாபிக்கிறோம்.

*　　*　　*　　*　　*　　*

ஸர்வேச்வரனென்ருெருவன் ஏற்படும் ப்ரகாரம் இவ்விதமாம்:—'ப்ரபஞ்ச ஸ்வபாவத்திலிருக்கும் சக்தி விசேஷங்களையும் அவற்றின் காரணங்களையும் மனிதன் அறிய விரும்புவது, அவறறைத் தன் வசமாக்கிக் கொள்ளும் பொருட்டும், அவை தனக்கொரு தீங்கும் செய்யாமல் தடுக்கும் பொருட்டும், அவற்ருேடு கலந்து பரிமாறும் உபாயங்களைக் கண்டு பிடிக்கும் பொருட்டுமே. இந்த சக்திகள் அவ்வோ வஸ்துக்களுக்கே ஸ்வபாவமாயுள்ளவையென்றும், சில நியமங்களை யநுஸரித்து அவை க்ரமமாக ப்ரவ்ருத்திக்கின்றனவென்றும் அறிவதற்கு நெடுங்கால அநுபவமும் ச்ரம ஸாத்யமான நிர்விகல்பக ஜ்ஞாநமும் (effort at abstraction) வேண்டுமாகையால், அது புராதன மனிதனுக்கு ஸாத்யப்படவில்லை. ப்ரபஞ்சத்தையும் தன்னைபோலவே நினைத்தான். அதாவது தன்னுடைய ப்ரவ்ருத்திகளெல்லாம் தனக்குள்ளிருக்கும் ஆத்மாவின் ஸங்கல்பத்தினுல் நடக்கின்றனவென்று நினைப்பதைப்போல், ப்ரபஞ்ச வ்யாபாரங்களும் (மழை, காற்று, முதலியவை) ப்ரத்யக்ஷமும் ஸத்யமுமான அவ்வோ வஸ்துக்களிலிருந்து, அவற்றைவிட வேருயிருக்கும் அநேக ஆத்மாக்களுடைய ஸங்கல்பங்களினுல் உண்டாகின்றனவென்று எண்ணினுன். எல்லா மதங்களும் இப்படியே அபிவ்ருத்தியானவை. இப்படி வஸ்துக்களைவிட வேருன சேதன விசேஷத்தை ஒப்பும் ஸித்தாந்தங்களைத்தான் ஸாதாரணமாய் மதங்களென்கிறது. இந்தக் கொள்கைக்கு சேதன ஸித்தி (animism) என்று பெயர். மதத்தில் அபிவ்ருத்தியாவது:— வஸ்துக்களைவிட்டு அவற்றின் சக்திருபமான ஸங்கல்பங்களைப் பிரித்தல்; அந்த ஸங்கல்பங்களின் ஸங்க்யைகளைக் குறைத்தல்; அவற்றை சூன்யமாக்குதல்; அவற்றிற்குப் புருஷரூபங்களை யெண்ணுதல்; ப்ரபஞ்ச வ்யாபாரங்களை நியமிக்கும் சக்தியை

வைகளுக்கு ஆரோபித்தல்; இப்படி உண்டாக்கப்பட்ட தேவதைகளுக்குள்ளேயே உயர்வு தாழ்வென்னும் படிகளை அங்கீகரித்தல்; எல்லாருக்கும் மேலாக ஸர்வாதிகாரமும் நிரங்குச ஸ்வதந்த்ரமுமுள்ள ஒரு சேதனனை ஸ்தாபித்தல்; என்பவைதான். கடைசியாய்ச்சொன்ன இதுதான் அத்யாத்ம ஸம்ப்ரதாயங்களின் (animistic religions) எல்லை நிலம். ஏகைச்வர்யமதம் (monotheism) அல்லது ஸேச்வரமதம் (ஈச்வரனை ஒப்பிய மதம், theism) என்பது, அறிவு குறைந்த ஆதி மனிதர்கள் வணங்கி வழிபட்டுவந்த க்ஷுத்ர தேவதைகளையெல்லாம் ஸர்வ சக்தனான ஸர்வேச்வரன் என்ற ஒருவனுடைய ஸங்கல்பத்துக்கு அதீனமாக்குவது தான். ஸர்வேச்வரன் கட்டளைப்படி உலக வ்யாபாரங்களை நடத்தும் இந்தத் தேவதைகள் நிவ்ருத்தங்களானால் ஈச்வரன் அழிவில்லாதவனும் ஒருவராலும் கிட்டமுடியாதவனுமான ஒருவனாகிறான். பிறகு அபரிச்சேத்யன் (அறிய முடியாதவன்) ஆனபடியால் கேவலம் ஜ்ஞாந விசேஷமென்றும், நிரங்குச ஸங்கல்பமென்றும், ஆதியந்தங்கள் விலக்கமுடியாத விதியென்றும் பரிணமித்து விடுவதினால், மனிதனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமென்பதும் பகவத் ப்ரார்த்தனையென்பதும் அர்த்தமில்லாமற் போய்விடுகிறது. அதன் பிறகு, அந்த ஈச்வரன் ப்ரபஞ்சத்தோடு கலசியதாகி வஸ்துக்களிலும் அந்தராத்மாவாக ப்ரதிபலிப்பவனாயும், ஆனால் அவ்யக்தியாயிருப்பதாயும் கருதப்படுகிறான். ப்ரும்மத்தை ப்ரபஞ்சரூபமாக (pantheism) எண்ணும்போது, நாநாரூபமான ப்ரபஞ்சம் வெறும் தோற்றம் என்றும், மனிதரூபமான சேதனனும் அபரிச்சின்னமான ஸர்வத்தில் (ப்ரும்மத்தில்) மிதக்கும் வேனிற்கானல் (mirage) போன்றவனென்றும் தீர்மானிக்கப்படுகிறான்.'— என்று.

இதில் கடைசியில், புருஷரூபனான ஸர்வேச்வரனை நிர்க்குணமான கேவல ஜ்ஞானமென்றும் ஸந்மாத்ரம் (mere existence) என்றும் நிரூபிப்பதினால் உண்டாகும் அநர்த்தபரம்பரை நன்றாய் விளக்கப்பட்டது. நிர்க்குண ப்ரும்மத்தை ஆராதித்து ப்ரார்த்திப்பதினால் கிடைப்ப தொன்றுமில்லை. நிர்க்குணப்ரும்மம் உள்ளிருந்து நியமிக்கும் நாநாரூபமான ப்ரபஞ்சம் வெறும் தோற்றமேயொழிய ஸத்யமல்ல என்பதிலும் பாதகமில்லை. அப்படியே ஜீவனும், ஜீவர்கள் அநேகர்களென்பதும் கானற்றோற்றத்துக்கு நிதர்சனமாகக் கூறலாமில்லை. ஆனால் வேதாந்தங்களில் பரப்ரும்மமென்ற ஸர்வேச்வரன், புருஷோத்தமனென்றும் ஸமஸ்தகல்யாண குணங்களையு முடையவனென்றும், ஸத்யங்களான சேதநாசேதனங்களடங்கிய ப்ரபஞ்சங்களைத் தன் ஸங்கல்பத்தால் ஆக்கித் தரித்து அளிப்பவனென்றும், ப்ரதிபாதிக்கப் படுவதாக நம் பூர்வர்கள் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆனதுபற்றி நமக்கு அவ்வநர்த்தங்கள் ஸம்பாவிதங்களல்ல.

பூர்விகர்கள் புயல், மின்னல், நெருப்பு முதலியவைகளைத் தெய்வங்களென்று பயந்து பூஜித்தார்கள் என்னும் கொள்கை ஐரோப்பியர் நமது

வேத ஸம்ஹிதைகளை முதலிற் படிக்க ஆரம்பித்தபோது ப்ரவர்த்திப்பிக்கப்பட்டது. ப்ரபஞ்ச சக்திகளை (மின்சாரம், நீராவி, நீர்வீழ்ச்சி முதலியவைகளை) பௌதிகதந்த்ர வித்தாந்தங்கள் (physical sciences) காட்டிய வழிகளில் மனிதன் தன்வசமாக்கி உபயோகப்படுத்திக்கொள்வதைக் காண்கின்றோம். இத்துறையில் ப்ரயத்நங்கள் மேன்மேலும் நடக்கின்றனவே. இதிலிருந்து, அறிவுகுன்றிய முந்தைக்காலத்து மனிதர்களும் அதற்காகத்தான் அக்நி, இந்த்ரன் என்று தேவதைகளைக் கற்பித்துப் பூஜித்தார்கள் என்பதெப்படி? கிறிஸ்துமதம் மஹம்மதியமதம் முதலிய தேசாந்தர மதங்களில் இத்தகைய பூர்வபீடிகைகளுக்கு வழியைக் காணோமே!

பரலோகம் பரதேவதைமுதலிய விஷயங்களைக் யுக்திவாதத்தினால் மட்டும் நிரூபிக்கப்பார்த்தால், கீழ்க்கூறிய மாதிரியான ஆக்ஷேபங்களுக் குட்படவேண்டி நேரிடும். இவ்விஷயங்கள் புலன்களுக்கு இலக்கானவையல்லவாகையால், அவற்றின் ஸாமர்த்யத்தினால் தீர்மானிக்கப்படத் தகாதவை. சாஸ்த்ரமே கைவிளக்காகவேண்டும். சாஸ்த்ரமூலமாகத் தத்வவிவேகமுண்டானாலொழிய ஜீவஈச்வர ஸ்வரூப ஸம்பந்த ஜ்ஞாநாதிகளுக்கு வேறு வழியில்லை. இதனாலேயே நாஸ்திகனுக்கு ஐயம் ஏற்பட்டுவிடாது. பரலோகமாவது ஈச்வரனாவது இல்லையென்று அவன் உறுதியாகச் சொல்லத் துணிவ தில்லையென்பதை முன்பே குறிப்பிட்டோம். ஆகையால் ப்ரத்யக்ஷத்தைப்போல் பொறுத்தமுடையதாய் அநாதியாக நமது பூர்வர்கள் காப்பாற்றி நமக்குக் கொடுத்த சாஸ்த்ரத்தைக்கொண்டு, நித்யமான ஆத்மாவையும், ஸர்வேச்வரனையு மிசைந்து பாரலௌகிக ஸுகப்ராப்திக்கும் துக்கபரிஹாரத்துக்கும் அநுகுணமாக வாழ்நாளில் நடந்துகொண்டும், லௌகிக ஈச்வரனைப் பூஜித்தால் வேண்டியது கிடைக்கும் என்று ப்ரவ்ருத்திப்பதுபோல் லோகவேதவித்தனான ஸர்வேச்வரனை ஆராதித்தால் பரமபுருஷார்த்தம் கிடைக்கும் என்று நிச்சயித்து 'பதரோஷி யதச்நாஸி' என்ற கணக்கிலே சரீர ரக்ஷணத்துக்காகச் செய்யும் த்ரவ்யார்ஜநம் முதல் ஸகல கர்மங்களையும் பகவதாராதனரூபமாக அநுஸந்தானம் பண்ணி நடத்தியும், ஆஸ்திகர்கள் கடைத்தேறக்கடவர்கள்.

* * * * * *

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் சென்ற வருடக் கொண்டாட்டத்தில் 'திருக்குறளின் பெருமையைப்பற்றிப்' பேசிய ஸ்ரீமான் க்ருஷ்ணஸாமிநாயுடு அவர்கள், 'சிலவிடங்களிற் குறள் கீதையினும் மேல்பட்டுநிற்கிற' தென்பதைக் காட்டக் கீதையில் ஸ்த்ரீகளைப் 'பாபயோநிகள்' என்றுகூறியிருக்கக் குறளிற் 'பெண்ணிற் பெருந்தக்கயாவுள' என்று சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டிருப்பதை உதாஹரித்ததாகவும், அப்போது அக்ராஸநம் வஹித்த டிஸ்ட்ரிக்டு

ஐட்ஜி ஸ்ரீமான் R. கோபாலராயரவர்கள் அதைக்கண்டித்துக் கீதையில் 'பாபயோநிகள்' என்றுகூறியது ஸ்த்ரீகளையல்லவென்று விளக்கியதாகவும் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையில் படித்தோம்.

'மாம் ஹி பார்த்த வ்யபாச்ரித்ய யேऽபி ஸ்யு: பாபயோநய: । ஸ்த்ரியோ வைச்யாஸ்ததா சூத்ராஸ்தேऽபி யாந்தி பராம் கதிம் ॥' (ஸ்த்ரீ வைச்ய சூத்திரர்கள் பாபயோநிகளா யிருப்பினும் என்னை ஆச்ரயித்து உத்தமகதியை யடைகிறார்கள்) என்னும் ச்லோகம் இங்கு குறிப்பிடப் படுகிறது. இதற்குமுந்திய 'ஸமோऽஹம் ஸர்வபூதேஷு', 'அபிசேத் ஸுதுராசார:', 'க்ஷிப்ரம் பவதி தர்மாத்மா' என்னும் ச்லோகங்களினால் பகவானை அடைவதற்கு ஜாதிமுதலியவைகளின் உயர்வு, தாழ்வு, ஆசாராதிகளில் ஏற்றக்குறைவு, இவைகளினால் ஒருகார்யமுமில்லை யென்றுகாட்டப்பட்டது. இந்த ச்லோகத்தினால் ஸ்த்ரீ வைச்ய சூத்ரர்களுக்கு, அவர்களுடைய பிறப்பானது சாஸ்த்ரங்களிற் சொன்ன சிலமோக்ஷோபாயங்களை அநுஷ்டிப்பதற்கு விரோதமா யிருப்பதையிட்டு அது பகவத்பக்திக்கும் அதனாலடையக்கூடிய பலத்துக்கும் ப்ரதிபந்தகமாக விருக்குமோ என்று உண்டாகக்கூடிய ஸந்தேஹம் போக்கப்படுகின்றது. இந்தஸந்தேஹத்தை 'பாபயோநி' என்னும் பதம் அநுவதிக்கிறது. அதற்கு நிந்தையில் தாத்பர்யமில்லை. த்ரைவர்ணிகர்களுக் குரித்தானவையென்று வகுத்த உபாஸநங்களைச் செய்ய அதிகாரம் பெற்ற வைச்யர்களையும் இங்கு அவ்வதிகாரமில்லாத ஸ்த்ரீ சூத்ரர்களோடு சேர்த்துப் 'பாபயோநிகள்' என்று கூறியிருப்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். 'ஸத்ரம்' என்னும் யாகத்தை வைச்யர்கள் செய்யக் கூடாதென்றும், க்ஷத்ரியர்கள் ரித்விக்குகளாக விருக்க அதிகார மற்றவர்களென்றும், ப்ராம்மணர்களே அதற்கு அதிகாரிகளென்றும் சாஸ்த்ரம் விதித்தது. ஆகையால் இங்குற்ற பாபசப்தமானது சில சாஸ்த்ரீய கர்மங்களில் அதிகாரமில்லாமையான ப்ரதிபந்தகத்தைச் சொல்லுகிறதே யன்றி ஸ்த்ரீமுதலானவர்களை இழிவாகக் கூற வந்ததல்ல என்பது தெளிவாகிறது. இந்த 'பாபயோனி' சப்தம்அடுத்த 'ஸ்த்ரீ' சப்தத்துக்கும் விசேஷணமாய் (தழுவும்சொல்லாய்) இருப்பதை மறுக்கவொண்ணாது. மறுப்பதும் வேண்டுவதில்லை. பூர்வீக வ்யாக்யாநங்களில் அப்படி மறுப்பதாகக் காணப்படவில்லை.

இவ்வர்த்தத்தை ஸ்ரீதேசிகன் ஸ்ரீமத் தாத்பர்ய சந்த்ரிகையில் விசதமாக வருளிச் செய்திருக்கிறார். ஸ்ரீமான் நாயுடு அவர்களைப்போல் வெகுபெயர்கள் ஸம்சயப்படுவதைக் கேட்டிருக்கிறோம். ஆனது பற்றி இதை இங்கு ஸங்க்ரஹித்தோம்.

*　*　*　*　*　*

ஐக்கிய மலாய் நாடு கோலாலம் பூரில் ப்ரசுரமாகும் 'தமிழகம்' என்னும் பத்ரிகை எழுதுகிறது:—' இக்காலையில் ஜாதியைப்பற்றின பேச்சுகளெல்லாம் ஜநங்களுக்குள் நல்ல பாம்பின் விஷத்துக்கொத்த ஒரு கொடிய உணர்ச்சியை உண்டுபண்ணுகிற வையாகின்றன. ஜநங்களுடைய புத்திமாறுபட்டுக் கிடக்கும்படியான இக்காலத்தில் ஸாவதானமாயும் ஸமாதானமாயும் யோசிக்கக் கூடாத விஷயங்களை வ்யவஹரிக்காதே விட்டுவிடுவது சிலாக்கியம்..........

......இதைக்காட்டிலும் வேறு உபயோகமான கல்வி, அரசியல், தேசஹேற்றமை முதலிய விஷயங்களில் கவனத்தைச் செலுத்துமாறு யாம் விரும்புவோம்'—என்று. இதை நாம் முற்றிலும் ஆமோதிக்கிறோம்.

...　...　...　...　...　...　...

ஹிந்துமத தர்மஸ்தாபந மசோதாவின்பேரில் தனிக்கம்மிட்டியார் வெளியிட்டிருக்கும் ரிபோர்ட்டைப் பராமர்சித்து இப்பத்ரிகையின் மாஜி அதிபர் திவான்பஹதூர் ஸ்ரீ. உப. வே. த. தி. ரங்காசார்யர் ஸ்வாமி எழுதியிருப்பது இதில் வேறொரு பக்கத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. நாம் குறிப்பிட எண்ணியிருந்த விஷயங்கள் அதிலடங்கியிருக்கின்றன.

வித்வதுபந்யாஸங்கள்.

(ஸ்ரீ. உப. வே. இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசார்யர் ஸ்வாமியால்.)

6. மோகனூர், 25-10-22, புதன், மாலை 3-மணி முதல் 6-மணி வரையில்.

ஆசார்ய மஹிமை.

ஜ்ஞாநம் பூர்ணமாயுள்ளவனுக்கும் ஆசார்ய க்ருபையில்லாவிடில் ரஹஸ்யார்த்தங்கள் ஒன்றுமே செவ்வனே விளங்கமாட்டாது. ஈச்வரனும் பலதடவைகளில் ஆசார்யனாகவே வந்து உபதேசித்திருக்கின்றான். யோசித்துப் பார்த்தால் ஈச்வரனைக்காட்டிலும் ஆசார்யனே ச்ரேஷ்டன்.

'யோ ப்ரஹ்மாணம் பரமம் வேத தேவா அபி ந தம் விது: ।' (எவன் பரம புருஷனைத்தெரிந்து கொள்ளுகிறானோ அவன் மகிமைகளை தேவர்களுமறியமாட்டார்கள்) என்று ச்ருதி ப்ரமாணம். அப்படிப்பட்ட பகவத் குணங்களை உள்ளபடி ஸரியாய்த்தெரிந்து அநுஷ்டிப்பவர்களன்றோ ஆசார்யர்கள். 'யந்முஹூர்த்தம் க்ஷணம் வாபி வாஸுதேவோ ந சிந்த்யதே । ஸா ஹாநிஸ்தந்மஹச்சித்ரம் ஸா ப்ராந்தி: ஸா ச விக்ரியா ॥' என்றபடியே பகவதநுபவமில்லாமல் க்ஷணிகம்கூட தாங்கமாட்டார்களல்லவா ?

சிஷ்யன் எந்த ஸமயத்திலும் ஸித்தனாய், கைங்கர்யத்தை எதிர் பார்த்துக்கொண்டு ஆசார்யனிடமிருக்கவேண்டியது என்பது சாஸ்த்ரார்த்தம். ஸ்ரீராமாயணத்தில்—

'உபேதாஸ் ஸ்ம ப்ரணிபாதேந கிங்கரா: ஸமுபஸ்திதா: ।
ஆஜ்ஞாபய யதேஷ்டம் வை சாஸநம் கரவாம கிம் ॥'

என்று விச்வாமித்ர மஹர்ஷியிடம் ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணர்கள் ஆசார்யனிடம் சிஷ்யனிருக்கவேண்டிய நிலைமையை அநுஷ்டித்துக்காட்டினார்கள். முண்டகோபநிஷத்தில் 'ஸ குருமேவாபிகச்சேத் ஸமித்பாணி: ச்ரோத்ரியம் ப்ரஹ்மநிஷ்டம்' என்று ப்ரும்ம நிஷ்டனும் ச்ரோத்ரியனுமான குருவைத் தேடி சிஷ்யன் ஸத்வித்யையையடையவேண்டும் என்னப்பட்டது. குருவினால் தான் அஜ்ஞானாந்தகாரம் நீக்கப்படும். அஜ்ஞான குருவையண்டினால் ஓட்டைத் தெப்பத்தாலாறு கடப்பவன் கதிதான். 'ஜ்ஞாநஹீநம் குரும் ப்ராப்ய குதோ மோக்ஷோ பவிஷ்யதி | சிலா நாவாச்ரிதஸ்யாபி யதா பாரம் ந கச்சதி ||' என்று நியாயம். ப்ரும்மவித்யையிலாசையையும், அது விஷய நிர்வேதத்தையுமடைந்த சிஷ்யன் 'ஸ குருமேவாபிகச்சேத்' (குருவைத்தேடி அடையவேண்டும்) என்றபடி குருவினுடைய இடம் தான் சென்று, ப்ரணாமங்களாலும், சுச்ரூஷைகளாலும், திருப்தி செய்வித்து ஜ்ஞாநோபதேசம் பெறக்கடவன். கீதாசார்யனும் இதையே 'தத்வித்தி' என்னும் ச்லோகத்தினால் திருவாய் மலர்ந்தருளினான். அன்றியும் தன் புத்தியினாலோ, புஸ்தக மூலமாகவோ அடையும் ஜ்ஞானம் வ்யர்த்தம். தவிர அனர்த்தமாகவும் முடியும். 'யஸ்மாயச்சேத் ப்ரணுதி விஹந்தி யஸ்மாயச்சேத் ப்ரணுதி | யஸ்யாநந்யதாஸ்தே வைதி விப்ரக்ஷம் வாயிமஹ்ஹ: ||' (வழி தவறாய் உபதேசித்தாலும், கேட்டாலும், ஆசார்ய சிஷ்யர்களுக்குள் நாசமாவது, த்வேஷமாவது நேரிடும்) என்று ஸ்மிருதி கூறுகின்றது.

ஆசார்யலக்ஷணங்களை 'ஸித்தம் ஸத்ஸம்ப்ரதாயே' என்னும் ச்லோகத்தினால் ஸ்ரீதேசிகன் ஸங்க்ரஹித்தருளினார். அதாவது ஸத்ஸம்ப்ரதாய நிஷ்டனும், நிச்சய ஜ்ஞானமுடையவனும், 'ஸாது சனங்களடங்க நடுங்கத் தனித்தனியே, ஆதியெனுவகையாரணத்தேசிகர் சாற்றினர் நம், போதமருந் திருமாதுடனின்ற புராணனையே' என்ற உறுதியுள்ளவனும், ஜ்ஞானத்தை வ்யர்த்தமாக்காமல் அநுஷ்டான பர்யந்தமாக்கினவனும், ப்ரும்மநிஷ்டனும் 'ஸத்வாத் ஸஞ்ஜாயதே ஜ்ஞாநம்' என்றபடியே ஸத்வகுணம் நிறைந்தவனும், மதுஸூதனனின் ஜாயமான கடாக்ஷம் பெற்ற ஸாத்விகனும், உத்தமமான ஸத்யமென்னும் நியமம் பூண்டவனும், ஸங்கேதநியதி யுள்ளவனும் ஸதாசார ஸம்பந்நனும், 'அநிந்த்யாந் தேவராஜந்நீ விஜஹாஸ்வஸூயா' என்று அஸூயையையே ப்ரார்த்தித்து, அதையே விலகிக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொண்ட ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாகுருவின் வாக்யப்படி நம்மால் ஒருவிதத்திலும் விலக்கமுடியாத டம்பம் அஸூயைமுதலிய, கெட்ட குணங்களில்லாதவனும், இந்திரியங்களையடக்கியவனும் மிக்கநெருங்கிய பந்துக்களுக்குள்ள ப்ரியத்தை சிஷ்யனிடம் உள்ளவனும், (இதில்ஒருஐதிஹ்யமுண்டு-அதாவது ஸ்ரீபாஷ்யகாரரிடம் காலக்ஷேபம்செய்ய ஆசைப்பட்ட ஒரு க்ருஹஸ்தர், பலவித்ங்களிலும்

தன்காரிய விகாதங்களால் ஸ்ரீரங்கம்வந்து காலக்ஷேபம்கேட்க முடியாதபடியிருக்கக்கண்ட ஸ்வாமி, தன்சிஷ்ய வர்க்கங்களுடன் அவரிருந்த கிராமமே செல்ல, அங்கே பூர்ணமாய் உபசரிக்கப்பட்டபின், கொஞ்சகாலம் தங்கியிருந்து பகவத் கீதைமுடிய காலக்ஷேபம் ஸாதித்து, முடிந்தபின் அவ்வூரைவிட்டு ஸ்ரீரங்கம் திரும்பச்சென்று புறப்பட, அந்த க்ருஹஸ்தனும் தன்காரியங்கள் ஒன்றையும் கண்ணெடுத்தும் பாராமல், கூடவே வந்துவிட்டாராம், அப்போது உடையவர் 'பதினெட்டும் சொல்லியன்றோ திருத்தவேண்டியதாயிற்று' என்று ஸாதித்தாராம். அதுபோல்) தீர்க்கபந்துவாயும், பரமதயாளுவாயும், தப்பிய ஸமயத்தில் திருத்திச் சீர்படுத்துபவனாயும், தனக்கும் பரர்களுக்கும் ஹிதமானவனாயும், உள்ள குருவையண்டி 'ஸமித்பாணி:' (ஸமித் - நன்றாக, உக, சேர்ந்த, பாணி: - கைகளையுடையவன்) என்றபடியே, அஞ்சலி ஹஸ்தனாய்ச் சேர்ந்து ஸத்விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

சிஷ்ய லக்ஷணம் எப்படி என்றால் - 'ஸத்புத்தி யுள்ளவனும், ஸாதுக்களிடமே ஸகவாஸம் செய்பவனும் (ஸங்கங்களாலேயே தோஷகுணங்கள் வருகின்றனவன்றோ) 'நாஸத்பி: ஸம்விசேதஸ்' என்றபடியே அஸத்ஸஹவாஸம் செய்யாதவனும், தத்வார்த்தங்களை யறிவதி லாசைகொண்டவனும், குரு சுச்ரூஷையில் விச்வாஸமுள்ளவனும், அதில் லஜ்ஜையில்லாதவனும், அடிக்கடி தண்டனிட்டு கைகட்டிக் காத்து நிற்பவனும், எப்போது விஷயங்கள் சொல்வாரோவென்று எதிர் பார்த்திருப்பவனும், சாந்தனும், மனோநிச்சயமுள்ளவனும், நலந்தீங்கு தெரிந்தவனும், அஸூயையற்றவனும், சாஸ்திரத்தை நம்புகிறவனும், என்று சொல்லப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட சிஷ்யனை ஆசார்யன் க்ரமமாய் சிக்ஷிக்கக்கடவன்.

சிஷ்யன் தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய விஷயங்களைத் தெரிந்துகொண்டபின் குருவுக்கு தக்ஷிணை கொடுக்கவேண்டும். 'சரீரமர்த்தம் ப்ராணம் ச ஸத்குருப்யோ நிவேதயேத் || ப்ரஹ்மவித்யா ப்ரதாநஸ்ய ப்ரதிதேயம் விநச்யதே' (ப்ரும்ம வித்யா தானம் செய்த குருவுக்கு சரீரம், தனம், ப்ராணன் எல்லாவற்றையும் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் ப்ரதிதானம் ஸாத்யமல்ல வாகையால் சக்திக்குத் தக்கபடியே, மிக ஆதரவுடன் 'ஸ்வவாசஸ்த்ய ஹ்ருதநுஷ்டாநாஸ' என்றபடி ஸமர்ப்பிக்கக்கடவன்). ஸ்ரீக்ருஷ்ணனிடமிருந்து தன் மனோபீஷ்டமான ஸந்தோஷ ஸமாசாரத்துடன் வந்த ப்ராம்மணனுக்கு ருக்மணி ப்ரதிப்ரதானம் ஒன்றும் ஈடில்லாததைக்கண்டு, 'அவஸ்யம்

தீ ஸ்வாஸ்ஹணவஸ்ய விப்ரயதேஜஸ நநாஸே ’ என்றபடியே நமஸ்காரம் ஒன்றையே செய்தாள். அதேமாதிரி ஸீதாப்பிராட்டியிடம் தூதுசென்று திரும்பிஸந்தோஷ ஸமாசாரத்தோடு வந்த ஹநுமானை, ஸ்ரீராமன் ‘ஏஷ ஸர்வஸ்வ பூதஸ்து பரிஷ்வங்கோ ஹநூமத: ’ (ஹநுமாருக்கு நான் செய்யக்கூடிய பூர்ண மர்யாதை இந்த ஆலிங்கனந்தான்) என்று கட்டிக் கொண்டான்.

நாம் ஸாதாரணமான உபகாரங்கள் செய்ததற்கே கைம்மாறு அஸாத்யமானல் ப்ரும்ம வித்யையை உபதேசித்த ஆசார்யன் விஷயத்தில் கேட்கவும் வேண்டுமா? ஆபஸ்தம்பரும் ‘தேவவதாசார்ய முபாஸீத’ (தெய்வத்தைப்போல் ஆசார்யனை உபாஸிக்கவேண்டியது) என்றார். ‘ஆசார்யவாந் புருஷோ வேத’ (ஆசார்யனை யடைவதினல் மோக்ஷம் என்று வேதம் ஓதுகின்றது) என்று ப்ரமாணம். ஸாக்ஷாத் ஸ்ரிய: பதியும் ஆசார்ய வேஷந்தரித்து மக்னர்களான ஸம்ஸாரிகளை சாஸ்திரமாகிற கைகொடுத்து ரக்ஷிக்கிறார் என்று ‘ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் । மக்நாநுத்தரதே லோகாந் காருண்யாச் சாஸ்த்ரபாணிநா ।’ என்று வசனம் உத்கோஷிக்கின்றது. ஸகலரும் சொல் மாதுர்யத்திலும், விஷயகௌரவத்திலும் ஈடுபட்டு ஸ்வாமியை மிகவும் புகழ்ந்து கொண்டாடினர்கள்.

7. கரூர், 28-10-22, சனிக்கிழமை.

உபாயபக்தி.

‘ஆத்மா வா அரே த்ரஷ்டவ்ய: ச்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்ய:’

என்கிற ச்ருதிப்ரமாணத்தின்படி, பரமாத்மாவைத்தெரிந்து கொண்டு மனன நிதித்யாஸனங்களைச் செய்யவேண்டும். அப்படி ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களின் தன்மைகளை, உள்ளபடிதெரிந்து கொள்ளுவதுதான் விவேகம். ‘விவிச்யதே அநேநேதி விவேக:’ (பகுத்தறிந்து பார்த்துத்தெரிந்து கொள்வதே விவேகம், எனப்பொருள்படும்) அந்த ஜ்ஞானம் உண்டாகவேண்டுமானல், ஸத்வகுணம் மிகுந்திருத்தல் வேண்டும். ‘ஸத்வாத் ஸஞ்ஜாயதே ஜ்ஞாநம்’ என்றார் கீதாசார்யனும். அப்படி ஸத்வகுணபூர்த்தி ஆஹாரசுத்தியினலேயே உண்டாகவேண்டும். (ஆஹாரசுத்தௌ ஸத்வசுத்தி:) ஸத்வம் சுத்தியடைந்தால் ‘த்ருவாஸ்ம்ருதி:’ அதாவது நிச்சயஜ்ஞானமேற்படும். அப்படி நிச்சயஜ்ஞானமில்லாதவன், பக்திமார்க்கத்தில் செல்வது அரிது. ஆகையால் ஜாதி ஆச்ரய நிமித்தங்களால், மிக்கப்பரிசுத்தங்களான ஆஹாரங்களை யேற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஆஹார சுத்தி விஷயத்தில், பல ஸ்ம்ருதிகளும், புராண இதிஹாஸங்களும் ஒருங்கே உத்கோஷிக்கின்றன.

ஆத்மகுணம் நிரம்பியவன் யம, நியம, ஆஸன, பிராணாயாம, ப்ரத்யாஹார, த்யான, தாரண, ஸமாதி, என்னும் அஷ்டாங்கானுஷ்டானத்தி லிறங்கவேண்டும். இவற்றை ஸாதிப்பதில் ஒவ்வொன்றையும் ஒழுங்கு கொஞ்சமேனும் தவறாமல் ஸ்வாதீனப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். க்ரமமாய் அப்யாஸம் செய்து வருவதில் இந்த ஜன்மம் முடிந்து விட்டாலும் வரும் ஜன்மத்தில் அது துடங்க ஜ்ஞானமுண்டாகும் என்பது சாஸ்திர ஸித்தம். ‘தத்ர அஹிம்ஸா ஸத்யாஸ்தேய ப்ரஹ்மசர்யாபரிக்ரஹா யமா:’ — அஹிம்ஸா — ஸத்யம் — அஸ்தேயம் — ப்ரஹ்மசர்யம் — அபரிக்ரஹம் — இந்தப்படி குணங்களை ஸ்வாதீனப்படுத்தியவனுக்கு யமம் ஸித்தியாகும். அப்படி யமம் ஸித்தியானதும் நியமம் துடங்கவேண்டும். ‘சௌச ஸந்தோஷ தப: ஸ்வாத்யாயேச்வர ப்ரணிதாநாநி நியமா:’ என்னப்பட்டது. இதில் சௌசம், பாஹ்யமென்றும், ஆந்தரமென்றும், ஸந்தோஷம் மனோநிச்சயமென்றும், அது அனுத்தம ஸுகலாப மென்றும், தபஸ் என்பது க்லேசங்களைப் போக்கி சரீர இந்த்ரியங்களுக்கு ஸித்தியைக்கொடுக்கக்கூடியதென்றும், ஸ்வாத்யாயமென்பது, இஷ்டதேவதா விஷய மந்த்ர ஜபலக்ஷணங்களென்றும், ஈச்வரப்ரணிதானமென்பது ஈச்வரனிடத்துள்ள அன்பு என்றும், அறியவேண்டும். இவையெல்லாம் நியமம் எனப்படும்.

ஆஸனமென்பது ‘ஸ்திரஸுகமாஸநம்’ — அதாவது ஸ்திரமாயும் ஸுகமாயும் வீற்றிருக்கை. இது ஸ்வஸ்திகம், கோமுகம், பத்மம், வீரம், ஸிம்ஹாஸநம் என்று பலவகைப்படும். அனேக நாள் பயிற்சிசெய்து அவை ஸ்திரப்படவேண்டும். இப்படி ஆஸன ஜய முள்ளவன், பிராணாயாமம் பயில வேண்டும்.

பிறகு மனோநிக்ரஹம் அதாவது ப்ரத்யாஹாரம். ‘இந்த்ரியாணாம் விசரதாம் விஷயேஷு ஸ்வபாவத: । பலாதாஹரணம் தேஷாம் ப்ரத்யாஹார: ஸ உச்யதே ॥’ — அதாவது கண்டபடியெல்லாம் செல்லும் மனதை இந்த்ரிய வசமாக்காமல் கட்டவேண்டும். ‘இந்த்ரியாணி ப்ரமாதீநி ஹரந்தி ப்ரஸபம் மந:’ என்றபடியே மனதை ஒருவழி நில்லாது சலிக்கச்செய்யும் இந்த்ரியங்களை நிக்ரஹம்செய்வது மிகக்கஷ்டம். மனதை ‘அப்யாஸேந து கௌந்தேய வைராக்யேண ச க்ருஹ்யதே’ என்றபடி வைராக்யத்தாலும் அப்யாஸத்தாலுமே அடக்க முயலவேண்டுமென்றார் பகவான் ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்.

பிறகு த்யானம் ‘ தத்ரூபப்ரத்யயேசைகாந்தா ஸ்ப்ருஹா ’ அதாவது சித்தத்தில் நிலைநிறுத்துவது - அந்த த்யானம் மனதிலும், பார்க்குமிடங்கள் எல்லாவற்றிலும், ப்ரதிபலிக்கும் அந்த அவஸ்தைக்கு தாரணம் என்றுபெயர். மாரீசனுக்குத் தோற்றம் ராமன் விஷயகமான பயத்தினால், ‘ வ்ருக்ஷே வ்ருக்ஷே ச பச்யாமி சீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்பரம் ’ என்றல்லவோ இருந்தது. அந்த த்யான வஸ்து ஸகுணமானால் ஸகுணஸமாதி என்றும் நிர்குணமானால் நிர்குணஸமாதி யென்றும் பெயர். விசிஷ்டாத்வைத ரீதியாய் ஸமஸ்த கல்யாணகுண விசிஷ்டனான பரமபுருஷன் ஸ்ரீமந்நாராயணனையே ஸகுண மூர்த்தியாய் த்யான வஸ்துவாக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட த்யானம், கண்ணை மூடினாலும் திறந்தாலும் பேசினாலும் நடந்தாலும் என்ன செய்தாலும் சலிக்காமல் ஸ்திரப்பட்டிருக்குமானால் ஸமாதியாகும்.

ஆகவே யமம், நியமம், ஆஸனம், ப்ராணாயாமம் ஆக நான்கும் பாஹ்யமென்றும், மற்றவை ஆந்தர மென்றும், ஸமாதி அங்கி என்றும், மற்றவை அங்கங்களென்றும், ஆக இவ்வெட்டும் சேர்ந்ததையே பக்தியென்றும், கைஸதாரை போன்ற அவச்சின்னபக்தியே, செய்யவேண்டிய தென்றும் சொல்லப்பட்டன. இதை ஸாதிப்பது ப்ரஹ்லாத நாரதாதிகளுக்கன்றி நம்போன்றவர்களுக்கு அஸாத்தியம்.

8. கரூர், 29 - 10 - 22, ஞாயிர், மாலை 3-மணிமுதல், 6½-மணி வரையில்,

பலபக்தி.

உபாய பக்தி பூர்த்தியானால், அந்த தசையைத்தான் பலபக்தி என்று சொல்வது - ‘ சதுர்விதா பஜந்தே மாம் ஜநாஸ் ஸுக்ருதிநோऽர்ஜுந । ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ ச பரதர்ஷப ॥’ என்று பக்தி பண்ணித்தவர்களுக்குள் நான்குபடிகள் என்றார் - அதை ஐச்வர்யார்த்தீ என்றும், கைவல்யார்த்தீ, என்றும் இரண்டுவகை என்றே சொல்லலாம். ‘ உதாராஸ் ஸர்வ ஏவைதே ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம் ’ என்று எல்லோரும் உதாரர்களே யானாலும் ஜ்ஞாநீ என் மதத்தைச் சேர்ந்தவன் ; ‘ ஸசமப்ரிய: ’— எனக்கு அந்தரங்க நண்பன் என்று கிருஷ்ணபகவான் சொல்லுகிறார். தவிர அப்படிப்பட்ட பக்தியாலன்றோ திரௌபதிக்குவந்த இடர்களை எல்லாம் தீர்த்த பிறகும், ‘ கோவிந்தேதி யதாக்ரந்தத் க்ருஷ்ணா மாம் தூரவாஸிநம் । ருணம் ப்ரவ்ருத்தமிவ மே ஹ்ருதயாந்நாபஸர்பதி ॥’ என்று பகவான் சொல்லப்பட்டது! இப்படி உத்தமபக்தி செய்யாத மற்றவர்கள் ‘ ஸவேஷ்டவ்ரு வநயஷ்டோண: வ்ருதிவ்யாம் ஸ்தோகஸாக ’ என்று ஜ்ஞானி ஒருவனே

மோக்ஷமடைகிறான் என்கிறார். ஆகையால் உபாயபக்தி பூர்ணமாய்ப் பலித்த ஜ்ஞானியின் அவஸ்தை எட்டுவிதம் என்றும் சிலர் ஒன்பதென்றும் சொல்லுவார்கள். ஸ்ரீபாகவதத்தில், ப்ரஹ்லாதனின் தன்மை ‘ ச்ரவணம் கீர்த்தநம் விஷ்ணோ: ஸ்மரணம் பாதஸேவநம் । அர்ச்சநம் வந்தநம் தாஸ்யம் ஸக்யமாத்மநிவேதநம் ’ என்று இப்பலபக்தி, மாறுபாடடைந்திருக்கின்றது. பக்ஷாந்திரமாகச் சொன்ன 8 - அங்கங்கள் - ‘ பக்தஜநவாத்ஸல்யம், பூஜாயாமநுமோதநம் । மத்கதாச்ரவணே பக்தி: ஸ்வரநேத்ராங்கவிக்ரியா: ஸ்வயமப்யர்ச்சநே யத்ந: மதர்த்தே டம்பவர்ஜநம் । மமாநுஸ்மரணம் நித்யம் யச்ச மாம் நோபஜீவதி । பக்திரஷ்டவிதா ஹ்யேஷா ’ என்ற இவ்வித பக்தி மார்க்கங்களில் தான் ஆழ்வார்கள் ஈடுபட்டது என்று தெரியவருகிறது. பக்தஜன வாத்ஸல்யம் என்பது ‘ வத்ஸே தேநுரிவ யா வ்ருத்தி: வாத்ஸல்யம் ’– அன்றீன்ற கன்றினிடம் பசுவுக்குள்ள அன்புபோல், ஈச்வரனிடத்துள்ளதும் அவர்பக்த பக்தஜனங்களிடமும் பக்தி தலையெடுக்குமானால் முதல்படி நிறைவேறியதாகும். ‘நம்பனை ஞாலம் படைத்தவனைத் திருமார்பனை’ என்றபாட்டில் இது காணலாம். அடுத்தபடியாக ‘ பூஜாயாமநுமோதநம் ’ - இது அவன் திருவுள்ளமுகக்கைக்கோ அல்லது அதுவே கைங்கர்யமாகவோ, செய்து ஆனந்தப்படல் ; ‘ கண்டுகொண்டு என்கைகளார ’, ‘ சுமந்து மாமலர்நீர் சுடர் தூபங்கொண்டு ’ என்னும் பாசுரங்களால் செவ்வனே விளங்கும். இதையன்றே அயோத்யாவாஸிகள் ‘ உத்தோத்ஸதி ஸஹஸாஹம் ரவவீரம் ஸஹவேஷம் । மமைந ஸஹதாயாஜம் ராமம் ஸத்ராவ்ருதாநநம் ॥ ’ என்று ப்ரார்த்தித்தபடி. அதன்பின் ‘ மத்கதா ச்ரவணே பக்தி: ’ - அவன் விஷயமானகதை கேட்பதையே முக்கியமாயுள்ளதொரு அவஸ்தை - பரீக்ஷித்மகாராஜன் இன்னிலையிலன்றே ‘ நைஷாதிதுஸ்ஸஹா க்ஷுந்மாம் த்யக்தோதமபி பாததே ’ என்றும், ‘ நிவ்ருத்ததர்ஷைருபகீயமாநாத் பவௌஷதாச் ச்ரோத்ரமநோऽபிராமாத் । க உத்தமச்லோககுணாநுவாதாத் புமாந் விரஜ்யேத விநா பசுக்நாத் ॥ ’ என்றும் கதாச்ரவணத்தை அனுபவித்தபடி - பிறகு [illegible]வதான ‘ ஸ்வரநேத்ராங்கவிக்ரியா ’ - அதாவது மெய்சோர்ந்து, வாய் தழதழத்துள்ள ஒரு ஸ்திதி - ‘ நிசம்ய கர்மாணி குணாநதுல்யாந் ’ என்று கேட்டும் அனுபவித்தும் ‘ ப்ரோத்கண்ட உத்காயதி ரௌதி ந்ருத்யதி ’ என்றுள்ளதுமான நிலைமை. ஆழ்வார் ‘ உள்ளமி யுலர்ந்துலர்ந்து ’, ‘ பூசும்சாந்தம் ’ என்னும் பாசுரங்களிலும் விவரமாய் காண்பிக்கப்படு[illegible] பின் 5 - வதான

186725

[illegible] ॥ '—அந்த எம்பெருமானை நேரில் கண்டு அனுபவிக்கவேண்டுமென்ற ஆசை. 'பரிவதிலீசனைப்பாடி'. 'அழுவன் தொழுவன் ஆடிக்காண்பாபன் யலற்றுவன்' என்ற பாசுரங்களால் இன்னிலை விளிக்கப்பட்டது. பிறகு 6-வதான '[illegible]' டம்பமில்லாமல் அயலார் பழித்தாலும் கவனியாமல் ஜடபரதரைப்போன்ற நிலைமை. 'பித்தரென்றேபலர்பேச' என்ற பாசுரம் இதற்கு ஸ்வரஸமாகப் பொருந்துகின்றது. அனந்தரம் 7-வதான '[illegible]'—எப்போதும் அவனிட நினைவு, இது நித்ய யோகிகளுக்கும் அறியதானது. கடைசியாக எப்போதும் எந்நிலையிலும் நித்யமான நினைவு இருத்தல்' இப்படிப்பலபடிகளாக பக்தி ப்ரவாஹத்தைப் பெரியோர்கள் அனுபவித்ததையும் ஆழ்வார்கள் அனுபவித்ததையும் அவரவர் பாசுரஙகளை மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டி இவ்வுபந்யாஸம் ஸர்வோத்தமம் என்று பலரும் புகழும் வண்ணம் முடிவுபெற்றது.

9. கரூர், 30-10-22, திங்கள், ராத்திரி 7-மணி முதல் 9½-மணி வரையில்.

விசிஷ்டாத்வைதம்.

மதம் என்றால் அபிப்ராயம். பல பெரியோர்களின் கொள்கைகளே மதமாகவிருக்கின்றன. அவற்றுள் த்வைதம், அத்வைதம், விசிஷ்டாத்வைதம் என மூன்றும் முக்கியமானவை. த்வைதம் என்றால் இரண்டாயிருத்தல். அத்வைதம் என்றால் இரண்டு படாத தன்மை, அதாவது ஒன்றேயானது. விசிஷ்டாத்வைதம் என்றால் விசேஷணங்களுடன் சேர்ந்து ஒன்றாயிருக்கும் தன்மை. இவற்றுள் த்வைதமும், விசிஷ்டாத்வைதமும் பல ப்ரகாரங்களில் ஒற்றுமையாயிருத்தல்பற்றி அத்வைதத்தின் தன்மையையும் விசிஷ்டாத்வைதத்தின் தன்மையையும் மாத்திரம் கவனித்தால் போதுமானது. த்வைதம் விசிஷ்டாத்வைதத்திலுள் சொல்லப்பட்டதாகவே முடியும்.

அத்வைதம் என்னும் பதத்திற்கு '[illegible] ; [illegible] ॥' எந்தமதத்தில் இரண்டின் தன்மை இல்லையோ அந்தமதம் அத்வைதம் எனப்பொருள்படும். '[illegible]' என்றும், '[illegible]' என்றும் பல ப்ரமாணங்களால் ப்ரும்மம் ஒன்றே ஸத்யமானதென்றும் ஜகத் மித்யை என்றும் அதாவது நாம் காணும் சராசரவஸ்துக்கள் ஸகலமும் பொய் என்றும், ஒருப்ரமத்தால் அவை நிஜம்போல பிரகாசிப்பதாகவும் சாஸ்திரப்படி [illegible] - [illegible], [illegible] என்று மூன்று ப்ரகாரங்களில் தோற்றம் உண்டென்றும் சொல்லப்படும். உதாரணமாக ஒருவனுக்கு ஒரு பழுதைமையிருட்டு...

த்த மாத்திரத்தில் ஸர்ப்பம் என்னும் ப்ராந்தியால், ஸர்ப்பமாகவே தோன்றி அநேக வ்யவஹாரமான பயங்கங்கள் உண்டாகின்றனவல்லவா ? பிறகு அவன் எப்படியான பழுதையைத்தெரிந்துகொண்ட க்ஷணத்தில் அதாவது பரமார்த்ததசையில் முன்னிருந்த ஸர்ப்பஜ்ஞானமும் அதன் மூலமான பயங்களும் தானே உடனே எப்படி மாறிவிடுகின்றனவோ அதேமாதிரியாக இவ்வுலகத்தில் தோற்றங்களெல்லாம் சில, ஸஜாதீயப்ரமமாகவும், சில விஜாதீயப்ரமமாகவும் நேரிடுகின்றனவே தவிர வேறல்ல ஒரு புல்லாங்குழலின் பல துவாரங்களின் வழியாய் வரும் காற்று ஷட்ஜ ரிஷப காந்தாரங்களாக வ்யவஹரிக்கப்பட்டாலும் பாரமார்த்திக தசையில் அவை எல்லாம் ஒரே காற்றுதான் என்பது நிச்சயம். இப்படிப்பல நியாயங்களால், நாம் காணும் ஸகலமும் வ்யவஹாரிகமாகவோ, ப்ராதிபாஸிகமாகவோ தோன்றுகின்றபடியால் அவை உண்மையானவையல்ல, பாரமார்த்திகதசையில் ப்ரும்மம் ஒன்றுதான் நிஜம். இந்த ஸித்தாந்தம் தான் அத்வைதம். விசிஷ்டாத்வைதமாவது முன் சொன்னதுபோலின்றிக் காணப்படும் சராசரவஸ்துக்கள் எல்லாம் ஸத்தியம் என்றும், ஜீவேச்வர ப்ரக்ருதிகளை நித்தியங்களென்றும் ஒப்புக்கொண்டது. அவைகளோடேயே விசேஷணங்களோடு கூடிய அத்வைதம் எனப்பொருள் படுகின்றது. ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ஸித்தி முதலியவற்றிற்கு மூலகாரணமாயும் அவரே உபாதான நிமித்த காரணங்களாகவும், சேதனாசேதனங்களடங்கிய இந்த ஜகத்து ஸாக்ஷாத் பகவானுக்கு ஒரு சரீரமாயும் சரீரவாசக சப்தம் சரீரபர்யந்தம் அந்வயிக்கும் என்பது சாஸ்திர ஸித்தமாயும், ஈச்வரன் ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் ஸ்தூலசேதனாசேதன விசிஷ்டனாகவும் ப்ரளயகாலத்தில் ஸூக்ஷ்மசேதனாசேதன விசிஷ்டனாகவும், தான் ஒருவனே ஸர்வ நியந்தாவாகவும் இருக்கும் இக்காரணங்களாலே, விசிஷ்டாத்வைதம் என்பதின் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. இப்படி அர்த்தம் செய்வதில் பேதச்ருதிகள் எல்லாம் ஸாவகாசமாகவே பொருள்படும். எல்லாப்ரமாணங்களும் முக்கியமாகவே இருக்கும். பேதச்ருதிகளையும், அபேத ச்ருதிகளையும் சேர்த்துரைக்கவல்ல கடக ச்ருதிகளின்படி ஸர்வ ச்ருதி வாக்யங்களையும் ஸமஞ்சஸமாய்ப் பொருந்தும்படி பொருள் செய்யமுடியும்' என்று எல்லாருடைய மனதிலும் வெகுத்தெளிவாய்ப் பதியும் வண்ணம் உபந்யாஸம் நடைபெற்றது.

10. வேலூர், 31-10-22, செவ்வாய், மாலை 6½-மணிமுதல் 10½-மணி வரையில்.

இராமாயணஸாரம்.

'பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாசாய ச துஷ்க்ருதாம் । தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே ॥' என்று பகவான் ஸங்கல்பித்து

க்கொண்டபடி தசரதாத்மஜனாக அவதாரம் செய்ததும், அவர் குணகணங்களைச்சொல்லும் வேதமும் ஸ்ரீமத்ராமாயண ரூபமாகமாறி, வால்மீகி மகர்ஷியின் வாக்கினின்று வெளிப்பட்டது. வேதத்தில் நாம் தெரிந்து உஜ்ஜீவிக்கவேண்டியதான உபநிஷத் பாகங்களில், எந்த பரதத்வத்தை ஸித்தாந்தப்படுத்தி, ஜீவலக்ஷணத்தை அழகாகப்பேசி, அந்த ஜீவனுக்கு ஹிதம், இன்னதுதான் என்று நிச்சயம் செய்து, பரமபுருஷார்த்தமான மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யத்தை ஸம்சய விபர்யயமறச் சொல்லியிருக்கிறதோ, அதுபோல் இந்த ராமாயணத்திலும், தத்வம், ஹிதம், புருஷார்த்தம் இவைகள் ஸாதாரணப் பார்வைக்குத்தெரியாமல், மறைவாக விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரதத்வம் என்பது ஸித்தாந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 'உபக்ரமோபஸம்ஹாராதி ந்யாயத்தினால் சற்று நிதானித்துக் கவனித்தால் இந்த உண்மை புலப்படும். 'வேதவேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே தசரதாத்மஜே' என்பதாலும், 'ஏதஸ்மிந் நந்தரே விஷ்ணு:' என்றதாலும், 'அஸிதம் தேவதேவேசம்' என்றும், 'உபேக்ஷஸே கதம் ஸீதாம் பதந்தீம் ஹவ்யவாஹநே' என்கிறவிடத்திலும், தேவதைகளுடைய ப்ரார்த்தனைகளில் நின்றும், 'க்ருதஸ்ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய ஸ்ரேஷ்டோ ஜ்ஞானவதாம் விபு:' என்கிறவிடத்திலும், 'ஜகத்ஸர்வம் சரீரம் தே' என்கிறதினாலும் விஸ்தரிக்கப்பட்ட பல ஸ்லோகார்த்தங்களைக்கண்டு கணிசித்தால் இது ஸரியாய் விளங்கும்.

பிறகு ஹிதம், அதாவது சரணாகதி. இதுதான் பரமஹிதமானது என்று சகல சாஸ்திரங்களும் அறுதியிடுகின்றன. இதை ஸ்ரீமத் ராமாயணம் பூர்ணமாய்ச் சொல்லுவதால் இதற்கு சரணாகதி சாஸ்திரமென்றும் ஒரு பெயர் உண்டு. இவ்விஷயத்தை ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹா தேசிகன் ஸ்ரீஅபயப்ரதானஸாரத்தில் விஸ்தாரமாய் நிரூபித்திருக்கிறபடிதெளிவாய் உபந்யஸிக்கப்பட்டது.

பிறகு புருஷார்த்தமும், ஸ்ரீவைகுண்டத்தின் ஸேவாக்கிரமங்களும், ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் வேதத்திற்போலிருக்கிற ப்ரகாரம் தெளிவிக்கப்பட்டது. ஆழ்வார் ஸூக்திகளைப் பலவிடங்களிலும் மிக்க அத்புதமாக எடுத்து உபந்யஸித்தருளினர்.

கே. டீ. பார்த்தஸாரதி அய்யங்கார்.

ஹிந்துமத தர்மஸ்தாபந மசோதா.

தர்மஸ்தாபந மடங்கள் விஷயமாக ஏற்படப்போகிற சட்டத்தை ஆக்ஷேபித்து ஹிந்து ஜனங்கள் விஸ்தாரமாகத் தங்களுடைய அபிப்ராயங்களை வெளியிட்டிருந்தும், அதற்கு ப்ரேகரர்களான மந்திரியும் அவர்க்கு ஸஹாய பூதர்களான ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியாரும் மேற்குறித்த விருத்தாபிப்ராயங்களை அநாதரித்துவிட்டு ப்ரயத்நத்தை நிறைவேற்ற அத்யவஸித்திருப்பதாக மேற்படியாரால் நியமிக்கப்பட்ட ஸெலக்ட் கமிட்டியாருடைய ரிபோர்ட்டினால் தெரியவருகின்றது. அந்த ரிபோர்ட்டும் அதை யநுஸரித்து மாற்றப்பட்ட மசோதா சட்டமும் அவற்றை எழுதினவர்களுடைய அவிவேகங்களை மிகுதியும் வெளியாக்குகின்றன. ம-ா-ா-ஸ்ரீ ராமசந்திரராவ், கோவிந்த ராகவய்யர் அவர்கள் தனியாக வெளிப்படுத்தின அபிப்ராயங்கள், விஷய பராமர்சையால் விசேஷித்துக் கொண்டாடத்தக்கவை. ஆனாலும் அவர்கள் செய்த உபகாரம் ஸமுத்ரத்தில் கரைத்த பெருங்காயம் போலாகுமென்று நாம் பயப்படுகிறோம். ஸரியாக ஏற்பட்ட ராஜாங்கங்களில் மதங்களுக்குத் தனித்தனியாகக் கிடைத்த ஸொத்து விஷயமான பாத்யமானது கெடுவதற்கு ஹேதுவுண்டாகமாட்டாது. பல தேசங்களில், பல காலங்களில், சில மதநிஷ்டர்கள் மதாந்தரஸ்தர்களுடைய ஆலயங்களை பறித்து, விக்ரஹங்களை உடைத்து, ஆபரணம் முதலான ஆலய த்ரவ்யங்களைக் கொள்ளையடித்ததாகச் சரித்ரங்களால் விளங்கும். ஒரே மதத்தை வழிபடுவதாகச் சொல்லிக்கொண்டு, அம்மத ஸம்பந்தமான ஆலயம் முதலான ஸொத்துக்களில் நீண்டகால அநுபவத்தால் ஸித்தித்த பாத்யங்களைக் கேவலம் நிர்ப்பந்தத்தினால் நாசம் பண்ண இது வரையில் யாரும் ப்ரயத்நித்ததாக யாம் கேட்டிலோம். ரோமன் காதலிக் மதத்தின் ப்ரதமாசார்யனான போப் (Pope) என்பவருக்கு உண்டாயிருந்த ராஜ்யமாத்ரம் இடாலி (Italy) தேச கவர்ன்மெண்டாரால் ஸ்வாதீனப்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டது. மேற்படி ராஜாங்கத்தார், போப் என்பவருடைய ஆலயங்கள் பூஸ்திதிகள் முதலான ஸொத்துக்களின் மீது யாதொரு அதிகாரத்தையும் வஹிக்கவில்லை. மைசூர், ஹைதராபாத் முதலான ஸமஸ்தானங்களில் மடங்களும், மடங்களைச்சேர்ந்த சொத்துக்களும் உண்டு. ராஜாங்கத்தார் அவற்றின்மேல் விசாரணையில் ப்ரவேசித்தாரில்லை. மடங்கள் உண்டான முதல் இது பர்யந்தம் மடாதிபதிகளையடக்கி ஆள எவரும் யோசித்ததில்லை. ஆசார்யரும், பண்டாரம், ஸ்வாமிகளுக்கு குருதக்ஷிணை மூலமாகவும், பகுமாக ப்ரயு

க்தமாகவும் வஸித்திக்கும் த்ரவ்யங்களுக்கு, அந்த விஷயத்தில் அத்யந்தம் ஸம்பந்தமற்றவர்கள் வரவு செலவு கணக்குகள் கேட்பதெனும் அலங்கோலம் ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியாரின் அதிகாரத்தினுடைய ப்ரதமபலன்.

ஜமீன்தார்களும், விசேஷித்த பூஸ்திதியுடையவர்களும் விசாரித்துவரும் தேவாலயங்களில் அங்கங்கு ஏற்படப்போகிற கமிட்டியார்கள் அதிகாரம் செலுத்துவது ஜமீன்தார்கள் முதலானவர்க்கு அஸம்மதமாயிருக்குமென்று, அந்த ஆலயங்கள் நடவடிக்கைகளில் மேல் தணிக்கையை செலுத்துவதற்காக, ராஜதானியில், போர்ட் ஆவ் கம்மிஷனர்ஸ், என்று ஒரு தனி ஸபை ஏற்படுத்துவதாக யோசித்திருக்கின்றார்கள். இந்த ஸபையார் இதர கம்மிட்டியார்கள் மீது அப்பீல் அதிகாரிகளாயும் இருப்பார்கள். ஜமீன்தார்கள் முதலானோர்கள் தமது விசாரணைக்குட்பட்ட ஆலயங்களின் வருஷாந்தரக் கணக்குகளை இந்தப் போர்ட்டார் தணிக்கைக்கு அனுப்பவேண்டும். மேற்படி கணக்குகள் கவர்ன்மெண்டாரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பரிசோதகர்களால் சோதிக்கப்படவேண்டும். விசேஷ காரணங்கள் ஏற்படாவிட்டால் ஜமீன்தார் முதலானவர்கள் தாம் விசாரிக்கும் ஆலயங்களைக்குறித்து வேறுவித நிர்ப்பந்தத்துக்கு உள்படுத்தப்பட மாட்டார்கள்.

மடாதிபதிகளால் விசாரிக்கப்பட்ட ஆலயங்களுக்கு இந்த ஏற்றம் ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லை. ஜமீன்தார் முதலானவர்கள்போல் அவர்கள் தாம் விசாரிக்கும் தேவாலயங்களுக்கு உபகாரிகள் அல்லர் என்று யோஜனை. மடங்கள் ஏற்படும் முன்னும், ஜமீன்தார்கள் முதலானவர்கள் உண்டாகும் முன்னும், தேவாலயங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. ப்ராசீன காலங்களில், ஜமீன்தார்கள் தேவாலயங்களின் கட்டடங்கள் திருவாபரணங்கள் விஷயமாக உபகரித்திருக்கலாம். ஆதுனிகர்கள் அவ்வண்ணம் உபகரித்திருப்பதாக க்யாதியில்லை. இவ்வித க்யாதி நாட்டுக்கோட்டை செட்டிமார்களுக்கு உண்டு. மடாதிபதிகளில் ஆதிவண் சடகோபஸ்வாமி பல ஆலயங்களுக்கு விசேஷித்து உபகரித்ததாக யசஸ் உண்டு. அவர் ஸ்வயம் யதியாய் இருந்தபோதிலும் தாத்காலிக கர்னாடக ஸிம்ஹாஸநாதிபதிகளால் விசேஷமாகப் பூஜிக்கப்பட்டார். அவர்களைக்கொண்டு, ஆலய நிர்மாணங்களும் மண்டப நிர்மாணங்களும், செய்திருக்கவேண்டும். அஹோபிலம் ஸ்வாமிகள் திருவெவ்வளூர் தேவஸ்தான விஷயமாக ஸ்வயமாயும், சிஷ்யர்களைக்கொண்டும், விசேஷித்த கைங்கர்யங்கள் செய்திருக்கின்றார்கள். வானமாமலை ஸ்வாமிகள் அந்த ஸ்தலத்தில் தமது ஆர்ஜ்ஜிதங்களைக்கொண்டு விசேஷித்த கைங்கர்யங்கள் பண்ணியிருப்பதாகக்

கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோம். இத்தகைய யதிச்ரேஷ்டர்களால் பரிபாலிக்கப்பட்ட தேவாலயங்களின் மீது ஸாதாரண கம்மிட்டியார்கள் மேல் விசாரணை நடத்துவதென்பதில் அத்யந்தம் ஔசித்யக்குறைவை மசோதா சட்டம் செய்தவர்கள் சிந்தியாதிருந்தது, நமது தேசத்துக்கும், ஸம்ப்ரதாயங்களுக்கும் ஏற்படக்கூடிய துர்த்தசையை ஸூசிப்பிக்கின்றது. அநேக ஜமீன்தார்களையும், ராஜாக்களையும், சிஷ்ய கோடிகளில் கணக்கிடக்கூடியவர்களாய், இந்த ராஜதானிக்குப் புறம்பே தேசாந்தரங்களிலும் பூஸ்திதிகளையும் சிஷ்ய ஸமூஹங்களையும் பெற்றவர்களாய், பூர்வம் ஹிந்து பூபாலர்களால் பஹுமானிக்கப் பட்டவர்களாய், வைதிக ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகர்களாய், பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யர்களாய், இந்தியாமுழுவதும் பரவியிருக்கிற அத்வைத, விசிஷ்டாத்வைத த்வைத தர்சநங்களின் ப்ரதானாசார்யர்களுக்குத் தத்காலப்ரதிநிதிகளாய் இருக்கின்ற யதிகளை அநாதரித்து கேவலம் லௌகிகர்களால் அத்யாத்ம சாஸ்த்ர கந்தமற்றவர்களாய், தர்மாதர்ம விவேக சூந்யர்களாய், ஐஹிகபோகங்களில் ரமித்தவர்களாய், தத்போகஸாதனங்களைச் சேகரிப்பதில் உத்யுக்தர்களாய், அர்த்தோபயத்தி யொன்றைக்கொண்டே ஸர்வத்தையும் ஸாதித்துவிடலாமென்று யோசிக்கின்றவர்களைப் பஹுமானித்து, அவர்களுக்கு ஒரு ப்ரத்தியேக ஸபையை ஏற்படுத்த யோசிப்பது தடஸ்தர்களுக்குப் பொருந்துமோ? யதிகள் விசாரணைக்குமேல் அத்யக்ஷதையென்பது தகாது. ஆனாலும் ஜமீன்தார்கள் கோடியிலாவது தேவஸ்தானவிசாரணைசெய்யும் மடாத்யக்ஷர்களைக் வைக்கக்கூடாதா? இருவகுப்பினர்களாலும் பரிபாலிக்கப்பட்ட ஆலயங்களுக்கு ஏகரூபமான மேல்விசாரணை மட்டுமாவது ஏற்படாவிட்டால், அது ஜஸ்டிஸ் கக்ஷியாருடைய அபிநிவேசமென்று நிச்சயிக்க வேண்டியதே.

இதற்கும் மேல், மடாதிபதிகள் தங்கள்மடங்களில் வரவுசெலவுகணக்குகளை போர்ட் ஆவ் கமிஷனர்ஸ்களுடைய தணிக்கைக்கு அனுப்பவேண்டுமென்றும், அந்தக்கணக்குகள் ஸர்க்காரரால் நியமிக்கப்பட்ட ஆடிட்டர்களால் பரிசோதிக்க வேண்டுமென்றும் நிச்சயித்துவிட்டார்கள். மடம் என்பது சிஷ்யர்களின் ஆத்மோஜ்ஜீவந நிமித்தமாக ஏற்பட்டிருக்கின்றதாம். மடங்களின் சொத்துக்கள் மட ஸம்பந்தமான விஷயங்களுக்குமட்டும் செலவழிக்கப்படலாமாம். இதரவிஷயமான செலவுகள் தர்மவிருத்தங்களாம். ஆதலால் மடாதிபதிகள் மடத்தின் ஸ்திர ஆஸ்திகளை விற்க அதிகாரிகள் அல்லாராம். ஆதலால் மடாதிபதிகள் ஸ்திர ஆஸ்திகளின் வரும்படிகளுக்கும், அவர்களுக்கு சிஷ்யர்களாலும் மற்றவர்களாலும் கொடுக்கப்பட்ட ஸமர்ப்பணைகளுக்கும், வரு

[illegible] க்குகளுடன், [illegible] தொகைகளுக்கு [illegible] [illegible] யும் மேற்படி கமிஷனர்களுக்கு அனுப்ப வேண்டுமாம்.

மடங்கள் ஏற்பட்ட கிரமமானது கேவல ராஜீயவாதிகளால் அறியக்கூடியதன்று. யாதொரு ராஜாவும் ப்ராஹ்மணர்களுடைய மடங்களைக்கட்டி மடாதிபதிகளை ஏற்படுத்தவில்லை. வைதிக ஸம்ப்ரதாயங்களின் ப்ரதமாசார்யர்கள் பிக்ஷுக்களான ஸந்யாஸிகள். சிஷ்யர்கள் அவர்களை ஆச்ரயித்தார்கள். குருபரம்பரையானது ஸந்யாஸிகளால் ஸ்தாபிதமான விடங்களில் சிஷ்யஜனங்கள் வ்ருத்தியடைய இடமுண்டாயிற்று. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தில் '[illegible] ॥' என்கிற ச்லோகம் மடங்களின் [illegible] பத்தி க்ரமத்தைக்காட்டுகிறது. ஸந்யாஸிகளுக்கு எப்போதும் தார்ஜனத்தில் [illegible] மேற்படிச்லோகம் காட்டி, அவர்களை [illegible]. சிஷ்யர்தனைப் பரிக்ரஹித்தால் அவர்களை ரக்ஷிப்பதற்காகவும் தமது பிக்ஷைக்காகவும் தக்ஷிணையை அபேக்ஷிக்கின்றார்களாம். காஷாயம் வாங்கவும் தக்ஷிணை வேண்டியிருக்கின்றது. [illegible] தமக்கும் சிஷ்யர்களுக்கும் இருப்பிடமாக மடமென்னப்பட்ட கட்டிடங்களைக் கட்டித் தக்ஷிணையை வேண்டுகின்றார்கள். வித்யாலயமான மடத்தில் [illegible] சேர்ப்பதற்காகவும் [illegible] தக்ஷிணையை அபேக்ஷிக்கின்றார்களாம். இது தூஷணையானாலும், மடங்கள் ஏற்படும் ப்ரகாரங்கள் இந்த ச்லோகத்தால் [illegible]. சிஷ்யர்களை அங்கீகரிக்கும் யதிகள் அவர்கள் [illegible]மாக மடங்களைக் கட்டினார்களென்றும் அவர்களை ஸ்வார்ஜ்ஜிதங்களால் ரக்ஷித்தார்களென்றும் யோசிப்பது யுக்தம். இத்தகைய ப்ரவ்ருத்தி ஸ்வார்த்த ப்ரவ்ருத்தியன்று. சிஷ்யார்த்த ப்ரவ்ருத்தியானபடியால் '[illegible] நிலய:' என்று முக்யமாக சிஷ்யர்களுக்கு வாஸஸ்தானமென்று சொல்லப்பட்டது. [illegible] ஸந்யாஸிகளுடைய இருப்பிடமென்றும், வித்யாலயமென்றும் [illegible]. இப்படி ஏற்படும் மடங்களுக்கு ப்ரதான பலிகள் சிஷ்யர்கள்; ஏற்பட்ட [illegible] யதிகளைச்சேர்ந்தது. அவர்கள் அதைக்குறித்து தக்ஷிணையை அபேக்ஷித்தவர்கள். தங்களுடைய ஆர்ஜனங்களைக்கொண்டு பூஸ்திதிகளை [illegible]. அவர்கள் ஸந்யாஸிகளாதலால் தர்ம விருத்தமான [illegible] உபயோகப் படுத்தக்கூடாது. அவர்கள் [illegible] ([illegible] வழிகளில்) இழிந்தார்களாகில், '[illegible]

[illegible], அவர்களை [illegible] இருப்பதால் சிஷ்யர்களுடைய [illegible]. '[illegible]' என்கிற சொல்லால், குருசாஸனம் சிஷ்யர்களுக்கு [illegible] பரதாரங்களைத்தொடுவது தர்மவிரோதம்: பாதிவ்ரத்யத்தை இழத்தல் ஸ்த்ரீகளுக்குத்தகாது. ஆனால் இவ்விதமாக, அதர்மாசரணம் பண்ணுகிறவர்களுக்காக, ஒரு போர்ட் ஆவ் கமிஷனர் ஏற்பட அமையுமோ?

யாதொருவனொரு ப்ராஹ்மண [illegible] ஒருவன் கட்டி, அதில் விக்ரஹத்தினைக் குடிபுகவைத்து, அவர்கள் ரக்ஷணார்த்தம் மூலதனம்வைத்து, அவர்க்கு வித்யையைக்கற்பிக்க ஒருஸந்யாஸியை ஏற்படுத்தினானென்று, யாமெங்கானும் கேட்டதில்லை. ஸ்ரீமத்வேதமார்க ப்ரதிஷ்டாபகாசார்யர்களான பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜகாசார்யர்கள் தங்களை ஆச்ரயித்த சிஷ்யரக்ஷணத்துக்காகவும், தங்களால் ஆராதிக்கப்பட்ட தேவதாராதநத்துக்காகவும், ஸம்ப்ரதாயவிவ்ருத்தியையும், வித்யாவிவ்ருத்தியையும் யோசித்தும், பண்டிதர்களை ஸம்மானிக்கவும், சிஷ்யர்களிடமும் தங்களைப் [illegible] அங்கங்களிடமும் குருதக்ஷிணையாகவும், ஸம்பாவனையாகவும் அர்த்தார்ஜ்ஜனம்செய்து, பூஸ்திதிகளையும் ஆர்ஜ்ஜித்தார்களாகில், கப்ராஹ்மண ப்ரமுகர்கள் முதலியவர்கள் அவர்களைக் கணக்குக்கேட்கப் பொருந்துமோ?

'[illegible]' (ஆசார்யனுக்கு அபேக்ஷித்த தனத்தை ஸமர்ப்பிவித்து) என்று உபநிஷத்துச்சொல்லிற்று. ஜநகராஜன் யாஜ்ஞவல்க்யரிடம் ப்ரும்மவித்தியோபதேசம்பெற்று, '[illegible]' என்று தன்னுடைய ராஜ்யத்தையும் குருதக்ஷிணையாக ஸமர்ப்பித்துத் தானும் அவர்க்கு அடிமையாயினன் என்று ப்ருஹதாரண்யகோபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கின்றது. ஜனஸ்ருதியும் ராஜன் [illegible], ஆசார்யனுக்களித்து, '[illegible]' என்கிறபடியே, குருதக்ஷிணை ஸமர்ப்பித்து, ப்ரும்மவித்யையை அதிகரித்தானென்று ஸம்வர்க்ய வித்யாஸம்பந்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. '[illegible]' என்றும் '[illegible] ॥' என்றும், 'தனுசரீரத்தையும், அர்த்தங்களையும், ப்ராணனையும், யவத்னைத்துக்களையும், அதில் யாதிலையோ, [illegible]

ப்ரகத்தையோ தன் சக்தியை அநுஸரித்தோ குருவுக்குத் தக்ஷிணையாக ஸம ர்ப்பிக்கவேண்டும் என்று ப்ரமாணங்கள் உண்டு. க்ருபையால் உபதேசிக்கும் ஆசார்யனுக்கு இந்தத்தக்ஷிணைகளை ப்ரத்யுபகாரமாகச் சிஷ்யர் நினைக்கக்கூடாது 'ஸ்ருஹவித்யா ஹுதா நஸ்ய ஷெளெவாவவீ நஸக்யெதெ। ஹுதிஹுதா நூ, கவிவா, ஷர்யா வுக்ஷித ஆஷாராக॥' என்கிறபடியே, தேவர்களும் ப்ரும்ம வித்யையை உபதேசித்த ஆசார்யருக்கு ப்ரதிப்ரயோஜநமாக ஒன்றை அளி க்க ஸமர்த்தர்களல்லர். ஆதலால் பகவானுடைய அநுபவம்போன்ற ஆசார்யா நுபவரூபமான விலக்ஷணமாண ப்ரயோஜனத்தை சிஷ்யன் இழவாமைக் காகக் குரு தக்ஷிணை விதித்திருக்கின்றது. தத்கால லௌகிக வித்யைகள் போல் ப்ரும்மவித்யையானது காசுக்கு வாங்கப்படுவதுமல்ல, விற்கப் படு வதுமல்ல, 'தவிவி ஹுணிவாஷெந வுரிஹுஷெூ வெஸவயா', 'ஹுணி வதூாஷிவாஷ்யவ', 'தவிஜுாநாயஃ, ஸமாராஷெவோவிமஷெு', 'வாஸவுஹுாநெூஷாணாஃ', 'ஸஷஹெவெதஜ ஸவஃ வக்ஷூதீதி ெதஹ ஸுிஜ வாணுபஃ ஹமவஹஃ விவூாஷ ஃவஸஹாஃ, ஃஹாயாஷொஃ ரிஸஃ வியிவஷவஸஹஃ வஹுவூ', என்கிற ப்ரமாணங்களின்படியே, சிஷ்யர்கள் விநயத்தோடு குருவையணுகி, ப்ரஶ்நம்பண்ண யோக்யகா லங்களை ப்ரதீக்ஷித்து, ஸர்வப்ரகாரமாகக் கேட்டு, ஆசார்யனிடம் வித்யை யை க்ரஹிக்கத் தக்கவர்கள்.

ஏனென்றால், 'ஆவாயாாஷெவ விஷூா விஷிதா ஸாயிஷ்ஃ ஹுா வஜ' என்கிற ச்ருதியின்படியே, ஆசார்யனிடம் க்ரஹிக்கப்பட்ட வித்யை தான் ஸாதுதமமாயிருக்கும். இன்னும், 'யஸ்யஷெவெ வாாஷக்திஃ யயா ஷெவெ தயா மராள' என்கிற ஶ்ருதிவாக்யப்படியே, பகவானிடம் உத்க்ருஷ்ட பக்தியும், பகவானிடம்போல் ஆசார்யனிடம் பக்தியும் கொண் டவனுக்குத்தான் ஆசார்யோப திஷ்டங்களான அர்த்தங்கள் நன்றாக ப்ரகா சிக்கும். 'ஜவிஹஜூாதூநாவாயஃ வெதஃதாவூிந யயாவூஷெத' என்கிற படியே ஆத்மாவிடம் எவ்வண்ணம் ப்ரீதிமானாக விருப்பானோ அவ்வண் ணம் ஆசார்யனிடமும், ஆத்மாவுடன் ஒன்றாக நினைத்து ப்ரீதி செய்யவேண் டுமென்றும், பகவானையும் ஆசார்யனையும் ஆத்மாவுடன் பேதமில்லாதபடி நினைத்து நடக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறது.

இன்னும், 'ஸாக்ஷாநூஷெ ராவாபாஷெ யோ விஷூாஷெஷாநூவா திஸஜ। கஷ்யெத ஷெரக்ஷஸாஷெுஷ ஸதஷெுஷ தவொமராஃ॥' 'ஆவாயஃ வதூயா ஷொக்ஷஃஃநஃதி ஸாஜிவ' என்கிறபடியே, ஆசார்ய னின்றி மோக்ஷம் கிடையாதென்றும், மோக்ஷோபாயங்களை உபதேசிக்கின்ற ஆசார்யனே உத்க்ருஷ்டாசார்ய னென்றும் ப்ரமாணங்கள் இருக்கின்றபடி யாலே, இந்த ரூபமான ஆசார்ய க்ருத்யம் செய்கிற மடாத்யக்ஷர்களான ஸந் யாஸிகளை லௌகிகர்களும் நப்ராஹ்மணர்களும் ஒருவிதமான நிர்ப்பந்தத் துக்குள்ளாக்கும்படிச் சிந்திப்பதுகூட கலியின்கொடுமை. இது அஜ்ஞானத் தால் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அப்படியானால் நாம் காட்டிய ப்ரமாண புரஸ்ஸ ரமான ஹேதுக்களை யோசித்து மடங்களை மசோதா சட்டத்தினின்று விலக் கிவிட வேண்டு மென்றும் ப்ரதீக்ஷிக்கின்றோம்.

க்ரஹஸ்தாச்ரமத்திலிருக்கும் ஆசார்யனைக் குருதக்ஷிணை விஷயமாகக் கணக்குகள் கேட்பது எவ்வண்ணம் பரிஹாஸ்யமா யிருக்குமோ அவ்வண் ணமே துர்யாச்ரமியான ஆசார்யனைக் கணக்குகள் கேட்பதும் பரிஹஸிக் கத்தக்கது. அவர்கள் சிஷ்யஸமர்ப்பணைகளை ஸ்வார்த்தமாக விநியோகிக்க லாம். யதிக்கோ ஸ்வாச்ரம தர்மத்தால் தடைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதைக் கொண்டு அவர்களை நிர்ப்பந்தத்துக்கு உள்ளாக்கலாமோ?

மடாதிபதிகளும், பரம்பரா தர்ம கர்த்தர்களும், 1842 - ம் வருஷம் முதல் ஒரேரீதியாய்ப் பரிபாலிததுவந்த ஆலயங்களுக்கும், ஜமீன்தார்கள் முதலானவர்களுக்கு ஏற்பட்ட விசேஷாகாரத்தை ஒப்புக்கொள்வது அவச் யம். ஜமீன்தார்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் ஐஹிக உபபத்திகள் மடாத்யக்ஷர் களுக்கும் உண்டு. அவர்களைக் காட்டிலும் மடாதிபதிகளுக்குத் தர்மாதர்மவிஷய ஜ்ஞானமும், அத்யாத்ம சாஸ்த்ரஜ்ஞானமும் மிகவும் அதிகம். அந்த ஜ்ஞா னங்களுக்கு அநுகுணமாக அநுஷ்டானங்களாலும் அவர்கள் விசேஷித்தவர் கள். மேலும் பரம்பரா தர்மகர்த்தர்கள் 80 - வருஷ காலமாக அனுபவி த்து ஸம்பாதித்த பாத்யதையைப் போக்கடிக்கக் கவர்ன்மெண்டாரும் காலா வதியால் ஸமர்த்தர்களல்ல. அந்தப் பாத்யதையைச் சட்டத்தில் நிவர்த்திப் பவர்கள், ஸொத்துடையவர்கள் ஸொத்துக்களைச் சட்டத்தால் அபஹரிக்க வும்கூடும். இந்த ரூபமான அதர்மத்தை முன்னிட்டுத் தர்ம ரக்ஷவ்யாஜ ரூபமான ப்ரயத்நத்தை அநதிகாரிகள் செய்கின்றார்கள். தர்மமானது பரம் பரா தர்மாத்யக்ஷர்களால் தூஷிக்கப்பட்டால், ஸேவார்த்திகள் கோர்ட்டு கள் மூலமாக அந்த விஷயத்தில் ந்யாயத்தைத் தேடிக்கொள்வார்கள் மேலும் பரம்பரை தர்மகர்த்தாக்கள் வருஷாந்தர கணக்குகளை ப்ரசுரப்படு த்தவேண்டுமென்பதிலும், அவர்களுடைய கணக்குகள் சோதகர்களுடைய (Auditors) பரீக்ஷைக்குள்படவேண்டுமென்பதிலும் யாம் ஆக்ஷேபம் சொ ல்லவில்லை.

தேவஸ்தாந மடங்களின் மிகுதி த்ரவ்யவிஷயமாக, தர்மகர்த்தர்களும் மடாதிபதிகளும், கோர்ட்டு மூலமாக, மேற்படி த்ரவ்யங்களை மதஸம்பந்தமாயும், வித்யாவிஷயமாயும், தேவஸ்தான மடங்களின் ஏற்பாட்டுக்கு விரோதமல்லாத மற்றபடிகளிலும் செலவிட அநுமதிகேட்டு, அவ்வண்ணம் செலவிடலாமென்றும், அவர்களை அபேக்ஷிக்காமல் போர்ட் ஆவ் கமிஷனர்களும் அதே ப்ரகாரம் நடவடிக்கைகள் நடத்தலாமென்றும், ஸெலக்ட் கம்மிட்டியார் நிச்சயித்திருக்கிறார்கள். வித்யையென்றால், தேவஸ்தாந மடங்களால் ஆதரிக்கப்பட்ட ஸம்ப்ரதாயவித்யை என்று குறிப்பிடவேண்டும். மற்றபடிகளும் மேற்படி ஸம்ப்ரதாயக்ரந்தங்களை அநுஸரித்தே ஏற்படவேண்டும். இவ்விதமாக மிகுதி த்ரவ்யங்கள் செலவாவதில் நாம் விரோதத்தைக்காணோம். ஆனால் மடத்ரவ்யங்களின் விநியோகம் மடாதிபதிகளை ஆச்ரயித்தது. அது யாருடைய நிர்ப்பந்தத்தாலும் ஏற்படுவது ந்யாயவிரோதம்.

புதிய போர்ட் ஆவ் கமிஷனர்கள் ஏற்படுவது தேவஸ்தாந மடங்களுக்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு லக்ஷம் ரூபாய் வரையில் நஷ்டமுண்டுபண்ணுவதே. அங்கங்கே ஏற்படும் கம்மிட்டிகளுடைய செலவுடன் இந்தச்செலவும் ஏன் தேவஸ்தாந மடங்கள் மேல் சுமற்றவேண்டும்? ஏற்பட்டிருக்கும் கம்மிட்டிகளில் கம்மிஷனர் ஸ்தாநத்துக்குத்தக்க ஒரு பெரிய மநுஷ்யன் இருந்து, கம்மிஷனர்கள் செய்கின்ற உபகாரத்தைச் செய்யத்தகாதா? மாதம் 1200 ரூபாய், 1000 ரூபாய், சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு தர்மங்களை ரக்ஷிக்கவரப்போகின்ற பெரியமனிதர்களுக்கு ஸமமான பென்ஷன்வாங்கும் பெரியமனிதர்கள் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் கிடைக்க மாட்டார்களா? அவர்கள் ஸம்பளமில்லாமல் தேவஸ்தான விஷயங்களில் ச்ரத்தை எடுத்துக்கொள்ளமாட்டார்களா? செலவில்லாமல் செய்யக்கூடிய கார்யங்களில், தேவஸ்தாந மடங்களைக் நஷ்டப்படுத்திச் செய்வானேன்?

இந்தச்சட்டத்தால் தேவஸ்தாநங்களுக்கு நன்மை யுண்டாகுமென்று நாம் எண்ணவில்லை. சட்டங்களால் தர்மம் காப்பாற்றப்படாது. இருக்கிற சட்டத்திலேயே தோஷபாகங்களைக் குணப்படுத்திவிட்டால் போதுமானது. ஹிந்துமதஸ்தன் என்று ஒருவன் தன்னைச்சொல்லிக்கொண்டு, தேவஸ்தாந மடங்களில் ப்ரவேசிக்க எத்தனிப்பது நல்ல காலத்தைக்காட்டவில்லை. சட்ட நிருபண ஸபையார்க்குள், எத்தனை பெயர் தேவஸ்தாந மடங்களுக்கு அநுஸரணையான ஹிந்துமதத்தில் விச்வாஸமுள்ளவர்கள் என்பதைப் பரீக்ஷிக்கப்புகுந்தால் வேடிக்கையாயிருக்கும். ஆசார சீர்திருத்த ப்ரமுகர்கள் இதில் சேரமாட்டார்கள். ஸமுத்திரயாநம் செய்தவர்கள் அத்தகைய ஹிந்துமதத்துக்குள்ளாகமாட்டார்கள். அவர்கள் தேவஸ்தாநத்தில் புகுந்தால், ஆகமங்கள் ப்ராயச்சித்தங்களை விதிக்கின்றன. சட்ட நிருபண ஸபையில் ஹிந்துக்கள் என்று தங்களைச்சொல்லிக்கொண்டு மசோதா சட்டத்தில் ச்ரத்தை கொள்பவர்களை யாம் கேட்பதொன்றுண்டு. நீங்கள் எந்த

தேவஸ்தாநங்களை ஸேவார்த்தமாகக் கட்டினீர்கள்? எத்தனை தரம் அவ்வண்ணம் செய்தீர்கள்? எந்த ஆலயத்துக்கு என்ன த்ரவ்யமோ, ஆபரணமோ, வஸ்த்ரமோ கொடுத்தீர்கள்? அப்படி ஏதேனும் செய்திருப்பீர்களாகில், அந்த வஸ்துக்களில் உங்களுடைய அபிமானத்தை நிவர்த்தித்துப் பகவதர்ப்பணம் செய்தீர்களோ? இல்லாவிடில், ப்ருக்ருதச் சட்ட மூலமாக ஸ்வாமித்யத்தைச் செலுத்தும்படி யோசித்திருந்தீர்களோ? உங்களுடைய இஷ்டர்களுக்கு பகவானுடைய ஸொத்திலிருந்து விசேஷ சம்பளம் கொடுக்கலாமென்று யோசித்ததுண்டோ? கவர்ன்மெண்டார் தேசநன்மைக்மாக அதைக் கையாடலாமென்று எண்ணியதுண்டோ? மஹநீயர்கள் நடுங்கக்கூடிய விஷயங்களில் நீங்கள் கூச்சமின்றித் தீர்மானிக்கின்றீர்களே? என்று. இந்த ப்ரஶ்நங்களுக்கு விடைகளை அவர்கள் தங்களுடைய அந்தராத்மாவுக்குச் சொல்லிக்கொள்ளலாம். அவ்வண்ணம் செய்தார்களாகில் இந்த ப்ரயத்நத்தை த்யஜிப்பார்களென்று நாம் உறுதியாக நம்புகின்றோம்,

முடிவாக இதைஜஸ்டிஸ் கக்ஷியாருடைய ப்ரயத்நமென்று நம்புகின்றோம். விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமத்தைப்பார்த்தாலும், சிவ ஸஹஸ்ரநாமத்தைப் பார்த்தாலும் பகவானுக்கு ப்ராஹ்மணனென்றுபெயர். இன்னும் விஷ்ணு ஸஹஸ்ரத்தில் அவனுக்கு ப்ராஹ்மணப்ரியனென்றுபெயர். அப்ராஹ்மணனென்றால் ப்ராஹ்மணத்வேஷி இங்கே விசாரம் வேண்டாம். ஸத்யத்துக்கு எதிர்தட்டாய் நிற்பது அஸத்யம்.. தர்மத்துக்கு விரோதமானது அதர்மம். ஆர்யத்வேஷி அநார்யன். வேதம், வேதாங்கம், தர்மசாஸ்த்ரம், இதிஹாஸம், புராணம், ஆகமம், முதலான ஸமஸ்த மத க்ரந்தங்களிலும் ப்ராஹ்மணன் மூக்யனென்று சொல்லப்படுகிறது. ஸர்வஸம்ப்ரதாய சாஸ்த்ரங்களும், தர்மசாஸ்த்ரங்களும் ப்ராஹ்மணர் மூலமாக வெளிப்பட்டன. "ப்ராஹ்மணனை நம்பாதே, ப்ராஹ்மணனுக்கு உபசரியாதே ப்ராஹ்மணனுக்கு ஓட் கொடுக்காதே" என்று முறையிட்டுக்கொண்டு, ப்ராம்மணவிரோதியான ஸமூகம் கிளம்பியது. ப்ராஹ்மணனுக்கு ஸர்க்கார் உத்யோகமில்லை, ப்ராஹ்மணர்க்குள் ஜமீன்தார்கள் இல்லை, விசேஷித்துப் பூமியுள்ளவர்களுமில்லை. அற்பமாய் பூமியுடைய ப்ராஹ்மணன் நேரில் க்ருஷித்தொழில் செய்யத்தடைப்பட்டிருக்கின்றான். ப்ராஹ்மணனுக்கு வர்த்தகமில்லை. கைத்தொழிலில்லை. ஆலயங்கள் அவனுக்கு முடிவான ஜீவநஸ்தாநங்கள். அவைகளும் அவனிடம் த்வேஷம்கொண்டு நப்ராஹ்மணர் ஸ்வாதீனமாய்விட்டால், அவனுக்கு ஜீவனத்வாரங்கள் அனைத்தும் மூடப்பட்டுப்போம். மடங்களும் அந்யாக்ராந்தமானால், ப்ராஹ்மண வித்யையும், வைதிக ஸம்ப்ரதாயங்களும் நாமாவசேஷமாய் போய்விடுங்கள். கலியின் 5000-வருஷங்கள் முடிந்தவுடன் வர்ணாச்ரம ரக்ஷகருடைய அபாவத்தால் வர்ணஸாங்கர்யம் சொல்லப்பட்டது. 'கலௌபஞ்ச ஸஹஸ்ராந்தே விஷ்ணு: த்யஜ்யதி மேதிநீம்' என்று பகவானும் பூமியைத் த்யஜிப்பாரென்று சொல்லியிருக்கிறது. ஜகத்ஸர்வம்

ம்லேச்ச ப்ராயமாய்விடுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. 'கலௌ ஜகத்பதிம் விஷ்ணும் ஸர்வஸ்ரஷ்டார மீஶ்வரம் । நார்ச்சயிஷ்யந்தி மைத்ரேய பாஷண்டோபஹதா ஜநா:' என்கிறபடியே பகவதாராதநங்களும் லுப்தமாய்விடும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஹிந்துமதநிஷ்டன் இந்தப்ரமாணங்களை மறக்கவொண்ணாது. எந்தப்பக்கம் திரும்பினாலும், வேதமார்க்கங்கள் மாலிந்யத்தை அடையக் காண்கின்றோம். ஸாதுக்கள் தவிக்கக் காண்கின்றோம். இந்தத்தசையில் கலிபுருஷன் களிப்படையத்தக்க ஒருப்ரயத்நத்தை அதிகாரக் கக்ஷியினர் மேற்கொண்டார்கள். சட்டநிரூபணசபையார் இந்தச் சட்டத்தை அப்யுபகமம் செய்தார்களால், அந்யத்ர த்ராணமற்ற ஸாதுஜநங்கள் கவர்னர் அவர்களையும், ராஜப்ரதிநிதியையும் வேண்டிக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றார்கள்.

தி. த. ரங்காசார்யர்.

சில சிலாசாஸனங்கள்.

இச்சென்னை ராஜதானியிலுள்ள அநேக தேவஸ்தானங்களிலிருக்கும் சிலாசாஸனங்களை ஆராய்ந்து பார்த்தால் முக்கியமாய் ஸந்நிதிகளில் திருவாய்மொழியை ஸேவிப்பதற்கும் வேதாத்யயனம் செய்விப்பதற்கும் மான்யங்கள் விடப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். தேவஸ்தானங்களில் பூஜை உத்ஸவம் முதலியவை நடந்து வந்ததுமல்லாமல் ஜனங்களின் வித்யா பிவ்ருத்தியின் பொருட்டுப் பாடசாலைகள் நடத்திவரப்பட்டன. இப்பாடசாலைகளில் வேதாத்யயனம் நடந்துவந்ததுடன்கூட வேதாந்தங்கள், ஸாமாந்ய சாஸ்த்ரங்கள், பாரதம், ராமாயணம்முதலிய க்ரந்தங்களின் பாடப்ரவசனங்களும் நடந்துவந்தனவென்று பின் வரும் சாஸனங்களால் தெரியவருகிறது.

(1) தஞ்சாவூருக்கு ஸமீபத்தில் செந்தலை என்னும் ஊரில் ஸுந்தரேச்வரர் கோயிலிலிருக்கும் ஓர் சிலாசாஸனத்திலிருந்து அந்தக் கோயிலின்மண்டபத்தில் மஹாபாரதம் படிக்கும்பொருட்டு ஒருமான்யம் விடப்பட்டிருந்ததாக தெரியவருகிறது. இதுசோழராஜாவான கோராஜகேஸரிவர்மனுடைய அரசாக்ஷியில் 9 வது வருஷம் அதாவது கி.பி. 1079 ல் விடப்பட்டது.

(2) கும்பகோணம் நாகேச்வர ஸ்வாமிகோவிலின் ஒருசிலாசாஸனத்தில் ப்ராபாகர மீமாம்ஸாபாடம் சொல்லும்பொருட்டு ஒருபட்டவ்ருத்தி ஏற்பட்டிருந்தது. இதுபரகேஸரி வர்மன்என்ற சோழராஜாவின் அரசாக்ஷிகாலில், அதாவது கி. பி. பத்தாவதுநூற்றாண்டில் விடப்பட்டது.

(3) திருவொற்றியூரிலிருக்கும் ஓர் சிலாசாஸனத்தில், வ்யாகரணதானவ்யாக்யானமண்டபம் என்றுஒருசாலை அந்தக் கோவிலில் கட்டி அந்தச் சாலையில் வ்யாகரணம் அத்தியயனம் செய்யும் பிள்ளைகளுக்கும், புஜிப்பிக்கும்

பொருட்டு நியமிக்கப்பட்டிருந்த உபாத்தியாயர்களுக்கு சம்பளம், ஸாப்பாடு முதலியவைகளுக்கும், பாணினிபகவானுக்கு 14 நாள் பிரத்தியக்ஷமாகி முதல் 14 ஸூத்ரங்களை அவருக்கு உபதேசித்த வ்யாகரணதானப் பெருமாளாராதநத்துக்கும் ஒருமான்யம் விடப்பட்டிருந்தது ஸ்பஷ்டமாய் விளங்குகிறது. இது ஏற்படுத்தப்பட்டகாலம் குலோத்துங்க சோழராஜாவினுடைய அரசாக்ஷியில் 38 வது வர்ஷத்தில் அதாவது ஸுமார் 1216 கி. பி. யில் என்று தெரிகிறது.

(4) தென்னார்க்காடு ஜில்லாவில் பிரெஞ்சுஇலாகாவில் திருபுவனி என்னும்ஊரில் வரதராஜப்பெருமாள் ஸந்நிதிஒன்றுண்டு. அதின் கீழண்டைச் சுவற்றின் ஒருசிலாசாஸநத்தில் பெருமாளுக்கு ஒருமான்யம் விடப்பட்டிருக்கிறது. இம்மான்யம் விடப்பட்டகாலம் சோழராஜாவான ராஜகேசரிவர்மன் ராஜாதிராஜனுடைய ஆளுகைநாளில் கி. பி. 1048 வரு மார்கழீ 2உக்குச் சரியாயிருக்கும். அவ்வூரார்கூடி கோவில் கார்யமும் ஒருபெரிய பாடசாலையும் நடப்பதற்கு வருஷத்தில் 12,000 கலம் நெல் குத்தகையாய் வருமானம்வரக்கூடிய 72 வேலி நிலங்களை வாங்கினார்கள். இந்த ஐவேஜியிலிருந்து வீற்றிருந்தபெருமான் அழகியமணவாளனுக்கும், நரசிங்கஆழ்வார்க்கும் மாசித்திருபுனர் பூசம், ஜயந்த்யஷ்டமி, மார்கழிதிருவேகாதசி உத்தராயண, தக்ஷிணாயன, ஐப்பசி, சித்திரை விஷுக்களுக்கு உத்ஸவம்நடத்தவும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸாப்பாடு போடுவதற்கும், திருவாய்மொழி ஸேவிப்பதற்கும் மொத்தத்தில 2475 கலம்நெல்லுச் செலவுசெய்து பாக்கிகலம் 9525 லிருந்து ஒருபாடசாலை நடத்தி வரப்பட்டது.

பாடசாலையின்விபரம்

(i) ருக்வேதத்துக்கு 3 உபாத்தியார்கள், யஜுர்வேதத்திற்கு 3, சாந்தோகஸாமம் தலவகாரஸாம், ஆபூர்வம், வாஜஸநேயம், போதாயநீயம், ஸத்யாஷாடஸூத்ரம் இவைகளுக்கு ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒருஉபாத்தியாயர் ஆகமொத்தம் 12 பேர்கள் வேதபாடத்துக் நியமிக்கப் பட்டிருந்தார்கள்

(ii) வேதாந்தம், வ்யாகரணம், ரூபாவதாரம், ஸ்ரீபாரதம், ராமாயணம், மநுசாஸ்த்ரம், வைகானஸசாஸ்தரம், இவ்வளவுக்கும் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொருஉபாத்தியாயராக 7 பேர்களிருந்தார்கள்

(iii) ருக்வேத யஜுர்வேதத்தில் ஒவ்வொன்றிலும் 6 பிள்ளைகளும், சாந்தோகஸாமத்தில் 2) பிள்ளைகளும், மற்றசாஸ்த்ரங்களில் 50 பிள்ளைகளும் இதல்லாமல் வேதாந்தம்,வ்யாகரணம், ரூபாவதாரம் படித்துவந்தபிள்ளைகள் 70- ஆகமொத்தம் 260 பிள்ளைகள் படித்துவந்தார்கள்.

(5) பாலாற்றின் தென்கரையில் வேகவதிசெய்யாறு இவ்விருநதிகளும் ஸங்கமமாகிறஇடத்தில் ரமணீயமான ப்ரதேசத்தில் திருமுக்கூடல்என்று ஓர் கிராமத்தில் வேங்கடேசலபெருமாள் கோவிலில்ஒருசிலாசாஸந மிருக்கிறது

அதிலிருந்து சோழராஜாவான ஸ்ரீமாந்வீரராஜேந்த்ரதேவருடைய அரசாக்ஷியில் (1062-1070 கி.பி.) ஐந்தாவதுவருஷம், வயலைக்காவூர் என்னும் கிராமத்தின் வரிகளைமஹா விஷ்ணுவுடைய கோவிலின் செலவுக்காக உபயோகிக்கும்படி உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஷை ஐவேஜியிலிருந்து கோவிலில் பூஜை புரஸ்காரங்கள் ச்ராவணமீத்தில் ஆச்லேஷா நக்ஷத்ரம் ஸ்ரீமாந் வீரராஜேந்த்ர தேவருடைய ஜன்ம நக்ஷத்ரமானதால் அதில் பெருமாளுக்கு ஒரு உத்ஸவமும், ஸந்நிதியில் திருவாய்மொழி ஸேவையும், கோவிலில் லுப்தமாய்ப் போன அநேக தர்மங்களை நடத்த ஆரம்பித்து கோவிலைச்சுற்றி அநேக மண்டபங்களும், ஜனநாத மண்டபம் என்று ஒருபெரிய மண்டபமும் கட்டுவித்த மாதவன் என்று பெயர்கொண்ட ஒரு வைசியப் பிரபுவினுடைய ஜன்ம நக்ஷத்ரமான பூர்வாஷாடா நக்ஷத்ரத்தில் ப்ரதிவருஷம் கார்த்திகை மாதம் பெருமாளுக்கு ஒரு உத்ஸவமும், இத்துடன் ஒரு பாடசாலையும் வித்யார்த்திகளுக்கு போஜனசாலையும், ஒரு ஆஸ்பத்திரி (ஆதுலாசாலை) யும் நடத்திவரப் பட்டன என்று நன்றாய் தெரியவருகிறது.

இந்த ஜனநாதமண்டபத்தில் வேதம், சாஸ்த்ரங்கள், வ்யாகரணம், ரூபாவதாரம் முதலியவைகளை படிப்பிக்கும்பொருட்டு ஒரு பாடசாலையும், வித்யார்த்திகளுக்கு போஜனம் போடுவதற்கு ஒரு அன்னசாலையும், ஒரு ஆஸ்பத்திரியும் (ஆதுலாசாலையும்) நடத்திவரப்பட்டன. சாத்திரர்களுக்கு (வித்யார்த்திகளுக்கு) அன்னம் அளித்து, ப்ரதி சனிக்கிழமைதோறும் தேய்த்து ஸ்நாநம்செய்ய எண்ணெய் கொடுத்து, ராத்திரி அவர்களுடைய உபயோகத்துக்கும் படிக்கும்பொருட்டு விளக்குகளும் கொடுக்கப்பட்டன. அந்த ஆஸ்பத்திரி வீரசோழன் என்ற பெயரால் வழங்கிவந்தது. நோயாளிகளுக்கு ஒரேகாலத்தில் 15-பேர்கள் படுக்கும்படி படுக்கைகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தன. அவ்விடம் வந்து வைத்தியம் செய்து கொள்பவரும் ஜனங்களுக்கு வேண்டிய ஆஹாரம் கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. (1) பரம்பரையாய் ஜனங்களுக்கு மருந்துகொடுத்து அநுபவத்தோடு கூடிய வம்சத்தில் பிறந்த வைத்தியர் ஒருவர் மருந்து கொடுப்பவரும், (2) ரண வைத்தியம் (செல்லியக்ரியை) செய்ய ஒரு நிபுணரும், (3) மருந்துகள்செய்ய தகுந்த மூலிகைகள் கொண்டுவரவும், விறகு ஸம்பாதிக்கவும், இன்னும் ஆஸ்பத்திரிக்கு வேண்டியவேலைகளைச் செய்ய இரண்டு வேலைக்காரர்களும், (4) நோயாளிகளை உபசரிக்க இரண்டு பெண் வேலைக்காரிகளும், (5) பாடசாலை ஆஸ்பத்திரி வேலைகளைச்செய்ய ஒரு வேலைக்காரரும் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

ஒரு வருஷத்தின் உபயோகத்துக்கு வேண்டிய மருந்துகள் தயாரிக்கப்பட்டு உக்ராணத்தில் (ஸ்டோர்) வைக்கப் பட்டிருந்தன.

சேகரிக்கப்பட்ட மருந்துகளின் விபரம்.

… ஹாரீதகி 2 படிகள், (2) கோமுத்ர ஹாரீதகி 12 படிகள், தசமூல ஹாரீதகி 1-படி, பல்லாதக ஹாரீதகி 1-படி, கண்டீரம் 1-படி, பலாகோரண்ட தைலம் ஒரு தூணி, பஞ்சா......தைலம் 1-தூணி, லசு......ண்டதைலம் ஒரு தூணி, உத்தம கர்ணாடிதைலம் ஒரு தூணி,......க்ருதம் 1-பதக்கு, பில்வாதிக்ருதம் 1-பதக்கு, மண்டூர வடகம் 2000, த்ருவத்தி ஒரு நாழி, விமலை 2000, தாம்ராதி 2000, வஜ்ரகல்பம், தூணியும் ஒரு பதக்கும், கல்யாண லவணம் 1-தூணி 1-பதக்கு, இதுகளை உபயோகிக்க அநுபானச்சாக்குகள். புராண ஸர்ப்பி என்னும் க்ருதம் செய்ய பசுவின் நெய் வாங்கும் பொருட்டும், இரவு முழுவதும் எரியும்படி ஒரு தீபத்துக்கும் திட்டம் ஏற்பட்டிருந்தன.

பரம்பலூர் என்னும் ஊரிலிருந்து ஜலம்கொண்டு வந்து, அதற்கு ஏலக்காய் விலாமுச்சைவேர் சேர்த்து வாசனை ஊட்டி அந்த ஜலமானது ஜனநாதமண்டபத்திலிருக்கும் எல்லோருக்கும் பானத்துக்கு கொடுக்கப்பட்டுவந்தது.

இவ்வளவு தர்மங்களும் கோவில்களில் முன்காலத்தில் நடந்து வந்தன என்பது நிச்சயம். தத்காலத்திலோ என்ன வைபரீத்யம். சண்டை சச்சரவினால் பகவானுக்குக்கூட பூஜை முதலியது லோபத்தை அடைந்து விடுகிறது. இந்த விமர்சையைப்பார்த்து தத்கால கோவில் தர்மகர்த்தாக்கள் பெரியோர்கள் போன வருமானம் போக வேண்டுமென்று கோவிலை சீர்திருத்தி மீதமாகிற ஐவேஜுகளிலிருந்தும், இன்னும் பிரபுக்களின் தர்மத்தின்பேரில் வேதம், சாஸ்த்ரங்கள், ஆகமங்கள் இவைகளை உபதேசிக்க பாடசாலைகளை ஏற்படுத்தி வித்யாப்ரவசநம் செய்ய ஆரம்பித்தால் நாடுகள் எங்கும் ஆஸ்தியம் அதிகமாகி, நாடுநல்லகதியை அடையும். இன்னும் முக்கியமாய் கவனிக்கவேண்டிய அம்சம் ஒன்று உண்டு. அதாவது பாஞ்சராத்ர வைகானஸம் என்று இருபிரிவு உள்ள ஆகமசாஸ்த்ரம் கற்றுக்கொடுக்க எங்கும்பாடசாலைகிடையாது. வேதம், சாஸ்த்ரங்களுக்கு பாடசாலைகள் எங்குமிப்பொழுது இருக்கின்றன. இந்த ஆகம சாஸ்த்ரம் லுப்தமாய்ப்போனால் கோவில்களில் ஆராதனைத்துக்கு யோக்யமான அர்ச்சகர்கள் விரளமாய்ப்போவார்கள். தத்காலமே இப்பேர்க்கொத்த பாடசாலை இல்லாததினால் ஸமான்யமாய் அநேக தேவஸ்தானத்திலிருக்கிற அர்ச்சகர்களில் யோக்யதை எல்லாருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆகையால் இனிவரும் அர்ச்சகஸந்ததி நல்லதயிருக்கும்பொருட்டு கோவில்களில் ஆகம பாடசாலை ஏற்படுத்தவேண்டியது அவச்யம்.

ஆர். ஸ்ரீநிவாஸராகவய்யங்கார்.

கடிதங்கள்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை, சேலம்.

நாளது துந்துபிளு மாசிமீ 7௳ (18—?—23) சேலம் கோட்டை பெருமாள் கோவிலில் மேற்படி சபை கூட்டப்பட்டது. மேற்படி ஸபையின் மெம்பர்களும் மற்ற ஆஸ்திகர்களும் விஜயம் செய்தார்கள். சபையின் காரியங்கள் முடிந்த பிற்பாடு சேலம் சபையை சென்னை ப்ரதான சபைக்கு கிளை சபையாக சேர்த்துவிட வேணுமாய் ஏக மனதாய்த் தீர்மானிக்கப் பட்டதும் தவிர இன்றைய தினம் நடந்த இந்த சபையின் தீர்மானத்தை சென்னை சபையின் காரியதரிசிக்கு அனுப்பவேணுமாயும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

பிறகு சேலம் ஸம்ஸ்க்ருத வித்வான் ஸ்ரீ. உப. வே. கிடாம்பி இராமானுஜாசாரியஸ்வாமி ஸ்ரீவைஷ்ணவசித்தாந்தம் இப்படிப்பட்டது என்பதையும் அத்வைதத்தின் கொள்கை இன்னது என்பதைச் சுருக்க சொல்லிவிட்டு விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தம், ஆண்டாள் வைபவம், இவைகளைப் பற்றியும் விஸ்தாரமாக எடுத்து எளிய நடையில் யெல்லாருக்கும் போதமாகும்படியாக உருக்கமாய் உபந்யாஸம் செய்தருளினர்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்துக்குள்ள அஸாதாரண ஸம்பந்தங்களையும் அதனடியாக தத்வத்ரய விசாரங்களையும் அர்த்த பஞ்சகத்தையும் ஐந்து அங்கங்களோடுகூடிய சரணாகதி தர்மத்தையும் அதிவிசித்ரமாக லௌகிக த்ருஷ்டாந்தங்களோடு எடுத்து சொன்னதை ஸகல ஆஸ்திக சிரோமணிகளும்கேட்டு ரொம்ப சந்தோஷ மடைந்தார்கள்.

இனி இம்மாதிரியாக அடிக்கடி இந்த சபையில் உபந்யாஸம் செய்யவேணுமாய் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டு ஸ்வாமியும் அப்படியே திருவுள்ளம் பற்றினார்.

வி. என். செல்லமய்யங்கார், சேலம்.

தமிழகம்

(வாரம் இருமுறைப் பதிப்பு.)

மலாய் நாட்டின் சிறந்த தமிழ்ப் பத்திரிகையாகிய “தமிழகம்” என்னும் உயர்தரப் பத்திரிகை வாரம் இருமுறையாய்ப் பிரதி திங்கள் வியாழக்கிழமைகள்தோறும் வெளிவருகிறது. நம் தமிழ் நாட்டிலிருந்து பினங், சிங்கப்பூர், மலாக்கா முதலிய பிரதேசங்களை உட்படுத்திய தொடுவாய்ப்பகுதிகளிலும், ஐக்கிய மலாய் நாடுகளிலும், சைகோன், சுமத்ரா, ஜாவா, போர்னியோ, பிலிப்பைன்ஸ், பிஜி, முதலிய கீழ்தேசப் பகுதிகளிலும் குடியேறி வதியும் தமிழ் ஜனங்களின் நன்மைகளைக் கருதியும் உரிமைகளைக் காக்கவும் இப்பத்திரிகை தோன்றியது. இஃது மலாய் நாடு, பிரஞ்சு கொச்சின் சீனா, நெதர்லாண்டு இண்டிஸ், போர்னியோ, இந்தியா, பர்மா, இலங்கை, நேட்டால் முதலிய பல நாடுகளில் விஸ்தாரமாய்ப் பரவுகின்றது. கீழ்தேசப் பகுதிகளுக்கு இதன் வருடசந்தா, வெள்ளி 10-00. ஆறு மாதங்களுக்கு வெள்ளி 5-50. இந்தியா, பர்மா, இலங்கை, நேட்டால, கென்யா முதலிய மேல் நாடுகளுக்கு வருடசந்தா ரூபாய் 15. ஆறுமாதங்களுக்கு ரூபாய் 8. நீடித்த விளம்பரங்கள் செய்வோர் மானேஜருக்கு எழுதித் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

மானேஜர், “தமிழகம்” ஆபீஸ்

ல் ப்ராணன் இருந்தபோதிலும் ஐக்ய விதமாக இருந்துகொண்டு சரீரத்தைத் தரிப்பதில்லை. மேலும் ‘இந்த்ரியாச்ரயத்வம்’ (இந்திரியங்களையுடைத்திருத்தல்) என்கிற அம்சமும் பொருந்தாது; ஏனெனில் அஹல்யை முதலானவர்களுக்குக் கர்மத்தால் ஏற்பட்ட சிலை காஷ்டம் முதலிய சரீரங்கள் இந்த்ரியாச்ரயங்களல்ல. ஆகையால் ஸுகதுக்கத்திற்குக் காரணம் என்றும் சொல்லமுடியாது. ஆகையால் மேற்கூறிய சரீரலக்ஷணம் அஸங்கதம். ஸரியான லக்ஷணம் என்னவென்றால் :—‘சேதனனைப் பற்ற நியமேன தார்யமுமாய் நியாம்யமுமாய் சேஷமுமான த்ரவ்யம் சரீரம்.’ ஒரு சேதனனால் நியமேன தரிக்கப்படுகிறதும், நியமேன (எப்போதும்) ஏவப்படுகிறதும், அவனுடைய அதிசயத்தை உண்டாக்குவதற்காக ஸ்வீகரிக்கப்பட்டதுமான த்ரவ்யம் சரீரம். லோகத்தில் சரீரம் சரீரியினுடைய ஸ்வரூபாச்ரிதமுமாய், ஸங்கல்பாச்ரிதமுமாயிருக்கக் காண்கிறோம். ஜீவனிருந்தகாலமிருந்து இவன் விட்டபோது அழிகையாலே ஸ்வரூபாச்ரிதம். இவ்வர்த்தம் ஸங்கல்பமில்லாத ஸுஷுப்தி முதலிய அவஸ்தைகளில் நன்கு விளங்கும். ஜாக்ரதாதி (முழிப்பு முதலிய) அவஸ்தைகளில் ஸங்கல்பத்தாலே விழாதபடி தாங்கும்போது ஸங்கல்பாச்ரிதமென்னக் கடவது. இதில் ஸ்வரூபாச்ரயமாயிருக்கிறபடியை ஆதேயத்வமென்றும், ஸங்கல்பாதீனமாயிருக்கிறபடியை நியாம்யத்வமென்றும் சொல்லுகிறது. ஈச்வரன் சேதநாசேதனங்களைப்பற்றத் தாரகனுமாய் நியந்தாவுமாகையாவது தன் ஸ்வரூபத்தாலும் ஸங்கல்பத்தாலும் யதாஸங்கல்பம் ஸத்தாஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகளுக்கு ப்ரயோஜகனாயிருக்கை. ஈசுவரன் தன்னைத் தவிர ஸமஸ்த த்ரவ்யங்களுக்கும் அவ்யவஹிதமாக (நேராகவே) ஸ்வரூபத்தால் ஆதாரமாயிருக்கிறான். அவ்வோ த்ரவ்யங்களைப்பற்ற ஆச்ரயித்திருக்கும் குணாதிகளுக்கு அவ்வோ த்ரவ்யமுகமாக ஆதாரமாயிருக்கிறான். ஸர்வவஸ்துக்களுடையவும் ஸத்தை ஈசுவர ஸங்கல்பாதீனையாகையாவது, அநித்யங்கள் அநித்யேச்சையாலே உத்பந்நங்களாயும் நித்யங்கள் நித்யேச்சையாலே ஸித்தங்களாயுமிருக்கை.’ ஆகையால் இவ்விதம் லக்ஷணம் சொல்லில் ஈசுவரனைக் குறித்துச் சேதநா சேதனங்கள் யாவற்றும் சரீரம், அவற்றைக்குறித்து ஈசுவரன் சரீரி என்பது நன்கு பொருந்தும்.

ரோகியின் சரீரவிஷயத்தில் நியமனசக்தி இருந்தபோதிலும், அக்நிக்கு மணி முதலிய தடைகள் இருக்கும் காலத்தில் சூடு முதலியது காணப்படாததுபோல், ப்ரதிபந்தகத்தால் (தடங்கலால்) நியமன சக்தியானது

காணப்படவில்லை. ஸ்தூல சரீரவிஷயத்தில் முன்பு சரீரமாக ஏற்பட்டிருந்த ஸங்காதத்தின் ஏகதேசமிருப்பதால் சரீரமென்று வ்யவஹரிக்கப்படுகிறதே தவிர, வாஸ்தவத்தில் அது சரீரமல்ல. பகவானுக்குச் சரீரம், இந்திரியங்கள் ஒன்றுமில்லை என்கிற சுருதிவாக்யங்களுக்குக் கர்மத்தால் ஏற்பட்ட சரீராதிகள் இல்லையென்றே தாத்பர்யமாதலால், பூமி முதலிய அசேதனங்கள், சேதனர்கள் இவைகள் எல்லாம் அவனுக்குச் சரீரம் என்று சொல்லத் தட்டில்லை.

ஸ்ருஷ்டி என்பதின் அர்த்தம்.

இதன் பேரில் ஒரு ஆக்ஷேபம் சொல்லலாம். 'எல்லா சேதனர்களும் எல்லா அசேதனங்களும் பகவானுக்குச் சரீரமென்றும், என்றைக்கும் அவனைவிட்டுப் பிரியாமலிருப்பவை யென்றும் சொல்லும் பக்ஷத்தில் 'ஆத்மா வா இதமேக ஏவாக்ர ஆஸீத்', 'ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்' (ஆத்மா ஒன்றுதான் முதலில் இருந்தது. ஸத் ஒன்றுதான் இருந்தது) என்றிவை முதலிய சுருதி வாக்யங்களுக்கு விரோதம் வருகிறது. மேலும் பகவான் ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தார் என்று சொல்லுவதற்கு அர்த்தமேயில்லை. எப்போதும் இருக்கும் சரீரத்தை ஸ்ருஷ்டித்தார் என்பது ஸ்வ வசன விரோதம்'— என்று. இதற்கு ஸமாதானம்:— சில சுருதிகள் அசித் வஸ்துவான போக்யத்தையும், சித்வஸ்துவான போக்தாவையும், இவ்விரண்டிற்கும் ஈசுவரனான பரப்ரும்மத்தையும் ஸ்வரூபத்தில் வெவ்வேறு என்று பிரித்துக்காட்டுகின்றன. உதாஹரணம்:— 'ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்வாவஜாவீசனீசௌ', 'ப்ரதானக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர் குணேச:' என்றிவை முதலியவைகள். மற்றும் சில சுருதிகள் போக்தாவான சேதனனும், போக்யமான அசித்தும் பரமபுருஷனுக்குச் சரீரமாயிருந்துகொண்டு அவனால் அடக்கி ஆளப்பட்டு அவனைவிட்டுப் பிரியாமலிருக்கின்றனவென்றும், அவைகளுக்குப் பரமபுருஷன் ஆத்மாவென்றும் சொல்லுகின்றன. இவ்விதம் எல்லா அவஸ்தைகளிலும் சித், அசித், இரண்டும் அவனுக்கு ப்ரகாரம் (Mode) என்றும், அவன் ப்ரகாரி என்றும், காரணாவஸ்தை கார்யாவஸ்தையிலுள்ள ஜகத்ரூபமாகவே அவன் இருக்கிறான் என்பதை ஜ்ஞாபித்துக்கொண்டு 'ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்' (ஸத் ஒன்றே தான் முதலிலிருந்தது), 'ஏகமேவாத்விதீயம்' (ஒன்றேதான் வேறு இல்லை), 'ததைக்ஷத பஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி' (அது நான் பலவாக ஆகக்கடவன் என்று ஸங்கல்பித்தது), 'ஸந்மூலா: ஸோம்யேமா: ப்ரஜா:' (இந்தப் பிரஜைகளெல்லாம் ஸத்திலிருந்து உண்டாயின) என்

றிவை முதலிய சுருதிகள் புறப்பட்டன. இவ்விதம் ஸர்வ வஸ்துக்களுக்கும் ஆத்மாவான பரப்ரும்மம் சில காலத்தில் அவிபக்த நாமரூபமாய் (பெயரும், உருவமும் பிரியாமல்) இருக்கிறது. அப்போது சித், அசித், இவைகள் ஸூக்ஷ்மாவஸ்தையில் (subtle state) இருக்கின்றன. அதாவது ஒன்றுக்கொன்று வித்யாஸம் காணப்படாமல் பெயர் உருவம் ஒன்றும் காணப்படாமலிருக்கும் ஜீவன்களுக்கு அப்போது சரீர ஸம்பந்தமில்லாமல் ஜ்ஞானம் ஸங்குசிதமாய் (சுருங்கி) க்கிடக்கும் அசித்தானது அவ்யக்தமாயிருக்கும் (Unevolved). ஸ்வரூபத்தில் ப்ருஹ்மத்தைக்காட்டிலும் வேறாக இருந்த போதிலும், ஜலத்தில் கரைந்த உப்புக்கட்டிபோல் பெயர் உருவமற்றுக் காணமுடியாமல் மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாயிருப்பதால் 'அவ்யக்தம்' என்று சொ[illegible]று. அது 'தம: பரே தேவ ஏகீ பவதி' என்றபடியே நாசத்தையடையாமல் பகவானோடு ஒன்றாய்க்கலந்து கிடக்கிறது. ஆகையினால் சித், அசித் இவைகள் விபக்தமாக இல்லாமல் பரமாத்மாவோடு ஒன்றாய்க் கலந்து ஸ்வரூபம் தெரியாமலிருப்பதால் பரமாத்மா ஒன்றுதான் இருந்தது என்றும், 'ப்ருஹ்ம வா இதமேக ஏவாக்ர ஆஸீத்', 'ஆத்மா வா இதமேக ஏவாக்ர ஆஸீத்', 'ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத்', 'ஏகமேவாத்விதீயம்' (ப்ருஹ்மமென்றும், ஆத்மாவென்றும், ஸத், என்றும் நாராயணன் என்றும் சொல்லப்பட்ட ஒரே வஸ்துமாத்திரம் இருந்தது) என்றும் சுருதிகள் சொல்லுகின்றன. 'அத்விதீயம்' (இரண்டாவதில்லாதது) என்பதற்கு வேறே வஸ்துக்கள் சித், அசித் இவைகள் இல்லையென்று அர்த்தம் சொல்லக்கூடாது. நமது ஜார்ஜ் சக்கிரவர்த்தி பூமண்டலத்தில் அத்விதீயர் (one without a second) என்று சொன்னால் அவர் ஒப்பும் உயர்வுமற்றவர் என்று மாத்திரம் தாத்பர்யமேயல்லாமல், அவருக்கு புத்திர மித்திர களத்ர மந்திரி முதலானவர்கள் ஒருவருமே இல்லையென்று அர்த்தமில்லை. ஸூர்யன் ஆகாசத்தில் அத்விதீயனாய் விளங்குகிறான் என்று சொல்லும்போதும் அவனுடைய கிரணங்கள் இல்லையென்று மறுக்கப்படுகிறதில்லை. அவ்வாறே ப்ருஹ்மத்திற்கு இரண்டாவதாக எண்ணக்கூடிய வஸ்து முக்காலத்திலுமில்லை, அதற்கு மேலானதாவது ஸமானமானதாவது ஒன்றுமில்லையென்றே தாத்பர்யமாதலால் சேதனாசேதனரூபமான இப்ரபஞ்சம் அக்காலத்திலில்லையென்று 'அத்விதீய' சுருதிக்கு அர்த்தமில்லை. ஸர்வசக்தியுள்ள ப்ரும்மத்தைத் தவிர அதிஷ்டாதா வேறு இல்லை என்றே அர்த்தம். நாமரூபம் ஒன்றும் இல்லாத அவஸ்தையைத்தான் ப்ரளயாவஸ்தையென்றும், அவ்யக்தாவஸ்தையென்றும், காரணாவஸ்தையென்றும் சொல்லுவது. அப்போது ப்ரும்மம் ஸூக்ஷ்ம சித்

ஸ்ருஷ்டி செய்கிறது) என்றும் ச்ருதி ஸ்ம்ருதிகள் சொல்லுகின்றன. மேற்படி விதம் ச்ருதிகள் சொல்லாமற்போனாலும், 'ஈச்வரன் ஜகத்திற்குக் காரணம்' என்கிற ச்ருதிவாக்யங்களுக்கு அர்த்தமின்றிப் போகாமலிருப்பதற்காக அவனால் அதிஷ்டாநம் பண்ணப்பட்ட ப்ரதாநமே உபாதான காரணம் என்று சொல்லவேண்டியது அவசியமாயிருக்கும். மேலும் லோகத்தில் நிமித்த காரணத்தையும் உபாதான காரணத்தையும் வெவ்வேறாகக் காண்கின்றோம். மண், தங்கம், முதலிய அசேதனங்களைக் கொண்டு குடம் கடகம் முதலியவைகளைச் செய்வதில், குயவன் தட்டான் முதலியவர்களுக்கு அநேக காரகங்கள் (செய்கைகள்) அவசியமாகச் செய்யவேண்டியிருக்கின்றன. ஆகையினால் நிமித்த காரணமும் உபாதானகாரணமும் வெவ்வேறாகவே அவச்யம் இருக்க வேண்டியதென்கிற நியமத்தையும், கார்யம் உண்டாவதில் அநேக காரகங்கள் அவச்யம் என்கிற நியமத்தையும் கடந்து, ஒரே வஸ்துவானது நிமித்த காரணமுமாய் உபாதான காரணமுமாயிருக்கிறதென்று சொல்வது யுக்தமல்ல. ஆகையால் 'ஈச்வரோ ந ஜகதுபாதாநம், ஜநயித்ருத்வாத், யோ யஜ்ஜநயிதா ந ஸ தஸ்யோபாதாநம், யதா கடஸ்ய குலாலஃ' (ஈச்வரன் ஜகத்திற்கு உபாதான காரணமல்ல, நிமித்த காரணமாயிருப்பதால்; எவன் எதைக்குறித்து நிமித்த காரணமோ அவன் அதைக்குறித்து உபாதான காரணமல்ல; குடத்திற்குக் குயவன் போல்) என்று யுக்தி வாதத்தாலும் ஈச்வரன் ஜகத்திற்கு உபாதான காரணமாகமாட்டான்.

மேலும் ப்ருஹ்மமானது ஜகத்தைக் காட்டிலும் விலக்ஷணமாய் (வேறாக) இருப்பதால், அது ஜகத்திற்கு உபாதான காரணமாய் இருக்கமுடியாது. நமது ப்ரத்யக்ஷத்தில் அசேதனமாயும், அசுத்தமாயும், [illegible] துக்கமயமாயும் காணப்படும் [illegible] ரூபமான இந்த ஜகத்திற்கு ஸர்வஜ்ஞனும், ஸர்வேச்வரனும், கெட்ட குணங்களில்லாதவனும் ஆனந்தமயமாயுமிருக்கும் ஈச்வரன் உபாதான காரணமென்று சொல்லுவது எவ்விதம் பொருந்தும்? ஸர்வ தோஷங்களோடும் கூடிய ஜகத்திற்கு யாதொரு தோஷமுமில்லாத ஈச்வரன் உபாதான காரணமாகமாட்டான்.

மேலும் ஈச்வரன் ஜகத்தைக்காட்டிலும் விலக்ஷணன் என்று ச்ருதிகளும் முறையிடுகின்றன. கார்யமாகிற ஜகத்தானது அசேதனமாயும், துக்கமுள்ளதாயுமிருக்கிறதென்று ச்ருதிகளும் சொல்லுகின்றன. எது எதற்குக் காரணமோ அது அதைக்காட்டிலும் விலக்ஷணமாய் (வேறாக) இராது;

மண் தங்கம் முதலியவைகளின் கார்யமான குடம் கடகம் முதலானதுபோல். ஆகையால் ப்ருஹ்மம் ஜகத்திற்கு நிமித்த காரணமேயல்லாமல் உபாதான காரணமல்ல—' என்று.

இதற்கு ஸமாதாநம்.

இந்த ஆக்ஷேபம் ஸரியல்ல. சாந்தோக்ய உபநிஷத்தில் ச்வேதகேதுவைப்பார்த்து அவன்பிதா சொல்லுகிறார்—'ஸ்தப்தோஸி உத தமாதேசம் அப்ராக்ஷ்யஃ யேநாச்ருதம் ச்ருதம் பவதி அமதம் மதம், யதா ஸோம்யைகேந ம்ருத்பிண்டேந ஸர்வம் ம்ருண்மயம் விஜ்ஞாதம் ஸ்யாத்' (நீ எல்லாமறிந்தவன்போல் கர்வமுள்ளவனாய்க் காணப்படுகிறாய், அந்த ப்ருஹ்மத்தைப்பற்றி ஆசார்யர்களைக் கேட்டிருக்கிறாய் போலும்—எதைப்பற்றிக் கேட்டதால், கேட்கப்படாத மற்ற வஸ்துக்கள் யாவையும் கேட்கப்பட்டதாக ஆகுமோ, எது அறியப்பட்டால் அறியப்படாத மற்ற வஸ்துக்கள் எல்லாம் அறியப்பட்டதாக ஆகுமோ; அவ்விதமான ப்ருஹ்மத்தை நீ அறிந்தவன் போலும்!) என்று. இவ்விடத்தில் ப்ரதிஜ்ஞை த்ருஷ்டாந்தம் இவை இரண்டும், ப்ருஹ்மம் ஜகத்திற்கு உபாதான காரணமாக இருந்தால் மட்டுமே பொருந்தும். இவ்விடம் ப்ரதிஜ்ஞையாவது 'ஒன்று அறியப்பட்டால், அறியப்படாத மற்றவை எல்லாம் அறியப்படும்' என்பது. த்ருஷ்டாந்தமாவது, 'ஒரு மண்கட்டியை அறிந்தால் மண் ஸாமான்கள் யாவற்றும் அறியப்படுகின்றன' என்பது முதலானவை. ப்ருஹ்மம், ஜகத்துக்கு நிமித்தகாரணமாக மட்டுமிருந்தால், ப்ருஹ்ம ஜ்ஞானத்தால் எல்லா ஜகத்தும் அறியப்பட்டதாக ஆகாது. குயவன் முதலியவர்களை அறிவதால் அவர்களால் செய்யப்பட்ட குடம் முதலியன அறியப்பட்டதாக ஆகாது. அப்போது ப்ரதிஜ்ஞையும் த்ருஷ்டாந்தமும் பொருந்தாது. ப்ருஹ்மம் உபாதான காரணமாக இருந்தால் மட்டுமே, உபாதான த்ரவ்யமாகிற மண்ணுருண்டை தங்கக்கட்டி, இரும்பு, இவை முதலியதை அறிந்ததால் அவைகளின் கார்யமாகிற குடம், கடகம், வாச்சி, [illegible] முதலியதை அறிய முடியுமோ, அதுபோல், ப்ருஹ்மத்தின் கார்யமாகிற ஸமஸ்த ஜகத்தையும் அறியக்கூடும். காரணமே மற்றொரு அவஸ்தையை அடைந்ததால் கார்யமாகிறதே தவிர, கார்யம் காரணத்தைவிட வேறான வஸ்து அல்ல, என்று கார்யகாரண ரூபமாயிருக்கும் மண் அதின்விகாரம் இது முதலியவற்றை த்ருஷ்டாந்தமாகக் காண்பித்து, ப்ரதிஜ்ஞையை ஸமர்த்தித்ததால், ப்ருஹ்மமானது ஜகத்துக்கு உபாதான காரணமும் ஆகிறது என்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது.

மேலும் ஜகத்திற்கு நிமித்த காரணமும் உபாதான காரணமும் ஒன்று என்று சுருதிவாக்யங்களால் ஏற்படுகிறது. இந்த ஜகத்தை ஆளுகின்ற ஈசுவரனாகிய அறிந்தால், அறியப்படாததும் அறியப்பட்டதாக ஆகும் என்றதினால், 'விகாரஜநநீமஜ்ஞாம் அஷ்டரூபாம் அஜாம் த்ருவாம்' (விகாரத்தைச் செய்கிற ஆதியும் அந்தமு மில்லாத ப்ரக்ருதி) என்று ப்ரக்ருதி சப்தத்தால் நாம ரூபங்கள் விடுவிக்கப்படாத காரணாவஸ்தையிலுள்ள ப்ரும்மமே சொல்லப்படுகிறது. ஏனெனில் ப்ரும்மத்தைக் காட்டிலும் வேறான வஸ்து ஒன்றும் இல்லை.

மேலும், 'ஸோऽகாமயத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி, ததைக்ஷத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி' (அந்த ப்ரும்மம் நான் அநேகமாய் ஆக வேண்டும்; அதாவது ஸ்ருஷ்டிக்க வேண்டும் என்று ஸங்கல்பித்தது) என்று ப்ரும்மமானது தானே சேதநாசேதன ரூபத்தால் பஹுவாய் விடுகிறேன் என்று ஸங்கல்பித்த ஸ்ருஷ்டியானது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

தவிர 'ஸாக்ஷாதேவ சோபயாம்நாநாத்' என்றபடியே நிமித்த காரணமும் உபாதான காரணமும் ப்ரும்மம் என்று கண்டோக்தமாய் (நேராகவே) சுருதியில் ஏற்படுகிறது. 'கிம்ஸ்வித்வநம் க உ ஸ வ்ருக்ஷ ஆஸீத்யதோ த்யாவா ப்ருதிவீ நிஷ்டதக்ஷு: । மநீஷிணோ மநஸா ப்ருச்சதேது தத்யதத்யதிஷ்டத்புவநாநி தாரயந் । ப்ரஹ்மவநம் ப்ரஹ்ம ஸ வ்ருக்ஷ ஆஸீத்யதோ த்யாவா ப்ருதிவீ நிஷ்டதக்ஷு: மநீஷிணோ மநஸா விப்ரவீமி வ: । ப்ரஹ்மாத்யதிஷ்டத்புவநாநி தாரயந் ।' என்று 'இந்த ஜகத்தாகிற மரஸாமான் எந்த மரத்திலிருந்து செதுக்கப்பட்டது? அந்த மரம் எந்தக்காட்டில் விளைந்தது?' என்றும், 'ஸ்ருஷ்டி கர்த்தாவான ப்ரும்மமானது எந்த உபாதான த்ரவியத்தைக் கொண்டு இந்த ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தது? எந்த உபகரணங்களைக் கொண்டு ஸ்ருஷ்டித்தது? அந்த உபாதான த்ரவ்யத்திற்கு அதிகரண காரகம் யாது?' என்கிற கேள்விகளுக்கு 'ப்ரும்மமானது, ப்ருஹ்மமாகிற வ்ருக்ஷத்திலிருந்து ஜகத்தாகிற மரஸாமானைச் செதுக்கி யிருக்கிறது. அந்த ப்ரும்ம மாகிற மரமானது ப்ரும்மமாகிற காட்டில் விளைந்தது' என்று ப்ருஹ்மமே உபாதாந த்ரவ்யம், ப்ரும்மமே அதிகரண காரகம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'ஸோமமவ: கவிரு ஷ்டி

186720

கார்யதர்சியின் விளம்பரங்கள்.

ஸ்ரீவண்சடகோப ஆதிவண்சடகோப

மஹாதேசிகன் ஸம்மானம்.

(ராவ்ஸாஹிப் T. S. ஸ்ரீநிவாஸ ராகவாசாரியார் ஸ்வாமியின் பண்டு.)

ஷை ஸம்மானத்தின் பொருட்டு நிகழ்ந்த ஸம்வத்ஸரத்தில் அழைக்கப்பட்ட லக்ஷ்மீதத்வத்தைப்பற்றிய வ்யாஸங்களில் முதன்மையானதாக ஸபாபண்டிதர்களால் தீர்மானிக்கப்பட்டது ஸ்ரீ. உ. வெங்கடத்தெத்தி கோபாலாசார்யர் ஸ்வாமியுடையது. ஷை தீர்மானத்தை அநுஸரித்து நிர்வாஹ ஸபையார் இந்த ஸ்வாமிக்கு ஷை ஸம்மானம் ரூ. 15 ஐயும் ஸமர்ப்பித்தார்கள்.

விளம்பரம் 2.

திருநெல்வேலி ஜில்லா ஸ்ரீவைகுண்டத்திலிருக்கும் போலீஸ் அஸிஸ்டெண்டு ப்ராஸிக்யூடர், ஸ்ரீ. உப. T. க்ருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமி, சிகை வைத்துக்கொள்ளுதல், யஜ்ஞோபவீதம் தரித்தல், ஸந்த்யாவந்தனம் செய்தல், இவைகளின் ஸ்வரூபம், உபபத்தி (rational) ஆவச்யகதை, ஐஹிகஆமுஷ்மிகபலம் இவைகளை ஸ்பஷ்டமாய் ப்ரமாண பூர்வகமாய் எளிதான தமிழில் எழுதும் முதல் தரமான வியாஸத்துக்கு இனாம் 15 ரூபாய் கொடுப்பதாக வாக்களித்திருக்கிறார். இதை எழுத விருப்பமுள்ளவர்கள் வியாஸத்தை எழுதி ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை கார்யதர்சிக்கு வைகாசிமீ 1உக்குள் அனுப்பவேண்டியது. அதுகள் ஸபையின் பண்டிதர்களால் பரிசோதிக்கப்பட்டு முதல்தரமான வியாஸம் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்ட வியாஸம் எழுதினவருக்கு அந்த இனாம் அனுப்பப்படும். வியாஸம் எழுதுகிறவர்கள், தங்கள் ஆசார்யனிடமிருந்தோ, அல்லது தங்கள் ஸமீபத்தில் வஸிக்கும் பெரியோர்களிடமிருந்தோ, 'வேறொருவருடைய உதவியின்றியே இவரால் இந்த வியாஸம் எழுதப்பட்டது' என்று ஒரு அத்தாக்ஷி பத்திரம் ஷை வியாஸத்துடன் அனுப்பவேண்டியது.

ஆர். ஸ்ரீநிவாஸராகவய்யங்கார், கார்யதர்சி.

All remittancess should be sent directly to the Secretary, Sri Vaishnava Siddhanta Sabha and not to any other.

Ready for Sale

வேதாந்ததீபிகை ஆபீஸில் கிடைக்கக்கூடிய புஸ்தகங்கள்.

1. வேதாந்த தீபிகை பழய ஸஞ்சிகைகள் வாலியூம் 1க்கு - 12 ஸஞ்சிகைகளுக்கு	3	0	0
பைண்டு வாலியூம்.	3	8	0
2. ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்கரஹம்—ஸ்ரீ. உ.ப. இஞ்ஜிமேடு செங்கநாதா சாரியருடைய வ்யாக்யாநத்துடன்.	0	4	0
3. ஸ்ரீ சதுஸ்லோகீ விவரணம்.	0	4	0
4. ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரம், ஸ்ரீ.உ.ப. பண்டிதபூஷணம் வித்வான் சேட்டலூர் நரஸிம்மாசாரியார் வ்யாக்யானத்துடன்	6	8	0
5. ஜநகநந்திநி—ஸ்ரீ. உ. ப. தி. தி. ரங்காசார்யரால் செய்யப்பட்டது.	1	0	0
6. [illegible]—ஸ்ரீ. உ. ப. பண்டிதபூஷணம் வித்வான் சேட்டலூர் நரஸிம்மாசார்யர் வ்யாக்யானத்துடன்	0	8	0
7. கற்புநிலை (பாதிவ்ரத்யம்) ஸ்ரீ. உ.ப. வித்யாநிதி க்ருஷ்ணமாசார்யரால் செய்யப்பட்டது.	0	2	0
8. விவாஹரஹஸ்யம்—ஸ்ரீ. உ.ப. வித்யாநிதி க்ருஷ்ணமாசாரியாரால் செய்யப்பட்டது.	0	4	0
[ஸம்ஸ்க்ருத புஸ்தகங்கள் தேவநாகர எழுத்தில்.]			
9. ந்யாயபரிசுத்தி.	3	0	0
10. கத்யத்ரயம், ஸ்ரீதேசிகன் பாஷ்யத்துடன்.	1	0	0

இவைகளை கீழ் குறிக்கப்பட்டுள்ள விலாசத்துக்கு எழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

The Secretary,
Sri Vaishnava Siddhanta Sabha,
2/11, Adiappa Mudaly Street, Purasawalkam,
Vepery Post, (MADRAS, N. C.)